

ประกาศกรมประมง

เรื่อง หลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติของเรือประมงนอกน่านน้ำไทยที่ทำการประมงในเขตพื้นที่
ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการการประมงแห่งมหาสมุทรอินเดีย

พ.ศ. ๒๕๖๘

เนื่องด้วยมาตรา ๔๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่ทำการประมงในเขตของรัฐชายฝั่ง หรือในเขตที่อยู่ในความควบคุมดูแลขององค์การระหว่างประเทศ นอกจากต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลักเกณฑ์และมาตรการการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงของรัฐชายฝั่งหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น โดยที่ประเทศไทยเป็นภาคีคณะกรรมการการประมงแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission; IOTC) อันทำให้ประเทศไทยมีสิทธิเข้าไปทำการประมงในเขตพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการดังกล่าว ประกอบกับการประชุมภาคีสมาชิกของคณะกรรมการการประมงแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission; IOTC) ประจำปี ได้มีการแก้ไขและเพิ่มเติมข้อบังคับบางประการ ดังนั้น เพื่อให้มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับข้อบังคับดังกล่าว กรมประมงจึงขอแจ้งให้ผู้ประมงจะออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทยในบริเวณดังกล่าวทราบถึงหลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติของเรือประมงนอกน่านน้ำไทยที่จะต้องปฏิบัติหากเข้าไปทำการประมงหรือดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเขตพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการการประมงแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission; IOTC) ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมประมง เรื่อง หลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติของเรือประมงนอกน่านน้ำไทยที่ทำการประมงในเขตพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการการประมงแห่งมหาสมุทรอินเดีย พ.ศ. ๒๕๖๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“IOTC” หมายความว่า คณะกรรมการการประมงแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission; IOTC)

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่สังกัดกองบริหารจัดการเรือประมงและการทำการประมงกรมประมง

“ทุนข้อมูล” หมายความว่า อุปกรณ์ลอยน้ำ ทั้งแบบปล่อยลอยหรือยึดอยู่กับที่ ซึ่งใช้งานโดยหน่วยงานรัฐบาล หรือองค์กรวิทยาศาสตร์ที่เป็นที่ยอมรับ เพื่อวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมและตรวจวัดข้อมูลสิ่งแวดล้อมด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์และไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อกิจกรรมประมง

“เรือประมง” หมายความว่า เรือที่ใช้ทำการประมง และให้หมายความรวมถึงเรือเสริม (auxiliary vessel) เรือสนับสนุน (support vessel) และเรือส่งเสบียงและอุปกรณ์ (supply vessel) ที่ช่วยหาฝูงปลา วางแพตรวจแพ หรือกู่แพ ที่ทำการประมงนอกน่านน้ำไทยในเขตพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการการประมงแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission ; IOTC)

“เรือไร้สัญชาติ” หมายความว่า เรือซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศไม่ได้สิทธิที่จะชักธงของรัฐใด หรือเรือตามข้อ ๙๒ ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ ซึ่งออกทะเลโดยชักธงของรัฐสองรัฐหรือมากกว่านั้นตามความสะดวก

“กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง” หมายความว่า การดำเนินการใดที่เป็นการสนับสนุน หรือมีส่วนในการเตรียมทำการประมง ซึ่งรวมถึงการนำขึ้นท่า การบรรจุหีบห่อ การแปรรูป การขนถ่าย หรือขนส่งสัตว์น้ำที่ยังไม่เคยนำขึ้นท่ามาก่อน ตลอดจนการจัดหาบุคลากร เชื้อเพลิง เครื่องมือ ทำการประมง และเสบียงอื่น ๆ เพื่อใช้ในทะเล

“DFAD” หมายความว่า แพล่อปลาประเภทปล่อยลอย (Drifting Fish Aggregating Device ; DFAD)

“AFAD” หมายความว่า แพล่อปลาประเภทประจำที่ (Anchored Fish Aggregating Device ; AFAD)

ข้อ ๓ พื้นที่และชนิดของสัตว์น้ำที่อยู่ในความรับผิดชอบของ IOTC ให้เป็นไปตามบัญชีแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ เรือประมงที่ทำการประมงนอกน่านน้ำไทยในเขตพื้นที่และชนิดของสัตว์น้ำตามข้อ ๓ จะต้องเป็นเรือที่อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือที่ได้รับอนุญาตของ IOTC ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากเว็บไซต์ <https://rav.iotc.org/fe/record>

ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยและผู้ควบคุมเรือที่อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือที่ได้รับอนุญาตขององค์การบริหารจัดการประมงตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่มีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องกับการทำการประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงชนิดสัตว์น้ำตามข้อ ๓ กับเรือไร้สัญชาติ หรือเรือที่ไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือที่ได้รับอนุญาตขององค์การบริหารจัดการประมงดังกล่าว

หากพบเห็นเรือต้องสงสัยว่าเป็นเรือไร้สัญชาติ หรือเรือที่มีได้อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือที่ได้รับอนุญาตขององค์การบริหารจัดการประมงตามวรรคหนึ่งกำลังทำการประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือกระทำการกิจกรรมใด ๆ ในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารจัดการประมงดังกล่าว ผู้ควบคุมเรือต้องแจ้งข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ทราบโดยพลันตามแบบรายงานการพบเห็นเรือต้องสงสัย (Report of sighting vessel presumed engaging IUU fishing) (กปน. ๑๘) แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ ในกรณีที่เรือประมงได้รับอนุญาตให้ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งอื่น ผู้ควบคุมเรือประมงต้องบันทึกข้อมูลลงในสมุดบันทึกการทำการประมง และจัดส่งสำเนาเฉพาะส่วนที่ได้ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งนั้นให้กับหน่วยงานบริหารจัดการของรัฐชายฝั่งดังกล่าว

ข้อ ๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยต้องจัดทำเครื่องหมายประจำเครื่องมือทำการประมงและอุปกรณ์ช่วยทำการประมงโดยให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเครื่องมือทำการประมงที่มีการใช้สายคร่าว ให้ติดเครื่องหมายที่ปลายของอวนหรือสายคร่าวของเครื่องมือทำการประมงนั้น ประกอบกับต้องติดทุ่นธงหรือทุ่นเรดาร์ในตอนกลางวัน และติดทุ่นไฟโดยต้องสามารถมองเห็นแสงไฟได้ในสภาวะการมองเห็นตามปกติสำหรับตอนกลางคืน ทั้งนี้ ธงหรือทุ่นดังกล่าวต้องสามารถใช้ระบุตำแหน่งและขอบเขตของเครื่องมือทำการประมงได้

(๒) กรณีเครื่องมือทำการประมงประจำที่ ต้องจัดให้มีทุ่นหรือวัสดุที่คล้ายทุ่นที่ลอยอยู่บนผิวน้ำเพื่อบอกตำแหน่งของเครื่องมือทำการประมงนั้น และต้องจัดทำเครื่องหมายที่แสดงไว้อย่างชัดเจนตลอดเวลาด้วยอักษร และ/หรือตัวเลขของเรือที่เป็นเจ้าของเครื่องมือทำการประมง

(๓) กรณี DFAD ให้จัดทำเครื่องหมายประจำแพลตฟอร์มโดยใช้รหัสที่ IOTC กำหนด ส่วนทุ่นที่ติดกับ DFAD จะต้องเป็นทุ่นที่สามารถระบุตำแหน่งผ่านดาวเทียมได้ และต้องทำเครื่องหมายประจำทุ่นด้วยหมายเลขที่ผู้ผลิตทุ่นกำหนด และระบุหมายเลข IOTC ของเรื่อนั้นด้วย

(๔) กรณี AFAD ให้จัดทำหมายเลขประจำแพลตฟอร์มและทุ่นในบริเวณที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนโดยจัดทำเครื่องหมายด้วยหมายเลข Unique National Identification (UNI) ซึ่งระบุประเทศหรือเรือที่ใช้ AFAD (อย่างใดอย่างหนึ่ง) ที่ออกโดยกองบริหารจัดการเรือประมงและการทำการประมงกรมประมง

ข้อ ๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่ใช้ DFAD โดยใช้ทุ่นดาวเทียมต้องลงทะเบียนผ่านระบบทะเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของ IOTC ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงหลังจากปล่อยแพลตฟอร์มโดยกรอกข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) หมายเลขอ้างอิงของทุ่นดาวเทียม ที่สามารถระบุถึงเจ้าของทุ่น
- (๒) ชื่อเจ้าของทุ่น
- (๓) หมายเลขทะเบียนเรือ IOTC ของเรือประมงอวนล้อมจับ
- (๔) รัฐเจ้าของธงเรือประมงอวนล้อมจับ
- (๕) ผู้ผลิตทุ่นดาวเทียม
- (๖) ชื่อรุ่นของทุ่นดาวเทียม
- (๗) รหัสแพลตฟอร์มที่ IOTC กำหนด
- (๘) จำแนกประเภทของ DFADs ที่กำหนดตามแนบท้ายประกาศ หรือวัสดุลอยน้ำ (log)
- (๙) วันและเวลาของการวางหรือปล่อยแพลตฟอร์ม

(๑๐) พิกัดของการวางหรือปล่อยแพล่อปลา

ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยตามวรรคหนึ่ง ต้องวางหรือปล่อยแพล่อปลาพร้อมกับทุ่นดาวเทียมที่ขึ้นทะเบียน และเปิดใช้งานแล้วเท่านั้น

ข้อ ๘ เจ้าของทุ่นต้องเปิดใช้งานทุ่นดาวเทียมขณะที่ทุ่นอยู่บนเรือประมงอวนล้อมจับหรือเรือส่งเสบียงและอุปกรณ์ (supply vessel) เท่านั้น

เจ้าของทุ่นต้องตรวจสอบและยืนยันข้อมูลที่ให้ในระบบทะเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของ IOTC อย่างน้อยปีละครั้ง

เมื่อมีการปิดการใช้งานทุ่นดาวเทียม รวมถึงการเก็บกู้คืน DFAD และทุ่นดาวเทียม เจ้าของทุ่นต้องแจ้งสำนักเลขาธิการ IOTC ผ่านระบบทะเบียนอิเล็กทรอนิกส์ของ IOTC ภายในเจ็ดสิบสองชั่วโมง พร้อมระบุวันที่ เวลา พิกัดสุดท้ายของทุ่น และเหตุผลในการปิดการใช้งาน

ข้อ ๙ เรือประมงอวนล้อมจับแต่ละลำสามารถมี DFAD และสามารถวางแพล่อปลาในทะเลได้ดังนี้ มีแพล่อปลาได้ไม่เกินห้าร้อยแพต่อปี โดยวางแพล่อปลาในทะเลได้ไม่เกินสามร้อยแพ

(๑) ตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๖๙ มีแพล่อปลาได้ไม่เกินสี่ร้อยแพต่อปี โดยวางแพล่อปลาในทะเลได้ไม่เกินสองร้อยห้าสิบแพ

(๒) ตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๗๐ เป็นต้นไป มีแพล่อปลาได้ไม่เกินสี่ร้อยแพต่อปี โดยวางแพล่อปลาในทะเลได้ไม่เกินสองร้อยยี่สิบห้าแพ

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยเจตนาทิ้ง DFAD หรือทุ่นดาวเทียมที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่ในกรณีที่เกิดเหตุสุดวิสัยจะต้องพยายามหาตำแหน่งและเก็บกู้ DFAD ที่สูญหายให้เร็วที่สุด และต้องใช้ความระมัดระวังเพื่อป้องกันการสูญหายของ DFAD และทุ่นดาวเทียมโดยไม่เจตนา

หากทุ่นดาวเทียมถูกปิดการใช้งานหรือไม่สามารถใช้งานได้ในขณะที่พิกัดสุดท้ายที่ทราบอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งอื่น ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยจะต้องแจ้งไปยังเจ้าหน้าที่และรัฐชายฝั่งทันที การแจ้งต้องประกอบด้วย

(๑) วันที่

(๒) เวลา

(๓) พิกัดสุดท้ายของทุ่นดาวเทียม (องศา ลิปดา ฟลิปดา)

ข้อ ๑๑ DFAD ให้ใช้วัสดุธรรมชาติหรือวัสดุที่ย่อยสลายได้ โดยคำนึงถึงการออกแบบและใช้วัสดุที่ไม่ทำให้สัตว์น้ำมาติด และโครงสร้างใต้ผิวน้ำต้องมีความยาวไม่เกินห้าสิบเมตร

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดขยะในทะเล ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ห้ามวางหรือปล่อย DFAD ที่จัดอยู่ในประเภท V ตามที่กำหนดแนบท้ายประกาศนี้

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๙ ให้ใช้เฉพาะ DFAD ที่จัดอยู่ในประเภท I, II, III และ IV ตามที่กำหนดแนบท้ายประกาศนี้

(๓) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๗๐ ใช้เฉพาะ DFAD ที่จัดอยู่ในประเภท I และ II ตามที่กำหนดแนบท้ายประกาศนี้

(๔) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๗๒ ใช้เฉพาะ DFAD ที่จัดอยู่ในประเภท I ตามที่กำหนดแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่ทำการประมงโดยใช้แพล่อปลา ต้องบันทึกกิจกรรมการทำการประมงที่ใช้แพล่อปลาลงในแบบฟอร์มบันทึกการตรวจและวางแพล่อปลา (FAD logbook) (กปน. ๑๑) โดยบันทึกเป็นรายวัน ตามแนบท้ายประกาศนี้ และส่งให้กับเจ้าหน้าที่ไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวันนับจากวันที่บันทึกข้อมูล

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยใช้หรืออาศัยแสงไฟล่อปลาทุ่นา และชนิดพันธุ์คล้ายปลาทุ่นา

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยใช้อากาศยานหรืออากาศยานไร้คนขับเป็นอุปกรณ์ช่วยในการทำการประมง

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยทำการประมงหรือกระทำการกิจกรรมอื่นใดในรัศมีหนึ่งไมล์ทะเลนับจากตัวทุ่นข้อมูล และห้ามมิให้นำทุ่นข้อมูลขึ้นเรือ เว้นแต่ได้รับการอนุญาตหรือร้องขอเป็นการเฉพาะจากเจ้าของผู้รับผิดชอบทุ่น

หากผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยพบเห็นทุ่นข้อมูลได้รับความเสียหายหรือไม่ทำงาน ต้องรายงานเจ้าหน้าที่โดยระบุวันที่พบเห็น ตำแหน่งของทุ่นข้อมูล และข้อมูลอื่น ๆ ที่มองเห็นได้บนทุ่นข้อมูล

ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยเก็บปลาฉลามครีบขาว (Oceanic whitetip shark) ปลาฉลามหางยาว (Thresher shark) และสัตว์น้ำกลุ่มปลากระเบนปีศาจ (Mobulid ray) ที่ได้จากการทำการประมงไว้บนเรือ รวมทั้งห้ามขนถ่าย นำขึ้นท่า ขาย หรือเสนอขาย

ข้อ ๑๗ การเก็บรักษาปลาฉลามชนิดอื่นนอกเหนือไปจากข้อ ๑๖ ต้องเก็บปลาฉลามทุกส่วนไว้บนเรือ ยกเว้นหัว อวัยวะภายใน และหนังจนกว่าเรือจะมาถึง ณ จุดที่นำสัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือครั้งแรก

สำหรับการเก็บรักษาปลาฉลามตามวรรคหนึ่งแบบแช่เย็น ห้ามตัดครีบฉลาม จนกว่าเรือจะมาถึง ณ จุดที่นำสัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือครั้งแรก

สำหรับการเก็บรักษาปลาฉลามตามวรรคหนึ่งแบบวิธีแช่แข็ง สามารถตัดครีบฉลามได้แต่ห้ามเก็บครีบของปลาฉลามเกินกว่าร้อยละห้าของน้ำหนักปลาฉลามที่มีอยู่ในเรือจนกว่าเรือจะมาถึง ณ จุดที่นำสัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือครั้งแรก

สำหรับกรณีที่จับปลาฉลามตามวรรคหนึ่งได้ หากเป็นปลาฉลามวัยอ่อน หรือปลาฉลามที่ตั้งท้องต้องปล่อยปลาฉลามดังกล่าว

ข้อ ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่ทำการประมงโดยใช้เครื่องมืออวนล้อมจับทำการประมงบริเวณที่พบเห็นสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนม จำพวกวาฬ (Whale) โลมา (Dolphin) พะยูน (Dugong) เต่าทะเล (Marine turtle) หรือปลาฉลามวาฬ (Whale shark)

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่ทำการประมงโดยใช้เครื่องมืออวนล้อมจับต้องเก็บรักษาปลาทูน่า (Tuna) ปลาจรวด (Rainbow runner) ปลาอีโต้มอญ (Dolphin fish) ปลาหัว (Triggerfish) ปลากระโทงแทง (Billfish) ปลาอินทรีน้ำลึก (Wahoo) และปลาน้ำดอกไม้ (Barracuda) ไว้บนเรือและนำมาขึ้นท่า เว้นแต่พิจารณาเห็นว่าปลาดังกล่าวไม่เหมาะต่อการบริโภค

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่ทำการประมงนอกเหนือจากเครื่องมือทำการประมงในวรรคหนึ่ง ต้องเก็บรักษาปลาทูน่าตาโต (bigeye tuna) ปลาทูน่าทองแถบ (skipjack tuna) และปลาทูน่าครีบลีง (yellowfin tuna) ไว้บนเรือและนำมาขึ้นท่า เว้นแต่พิจารณาเห็นว่าปลาดังกล่าวไม่เหมาะต่อการบริโภค

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่ทำการประมงโดยใช้เครื่องมืออวนล้อมจับต้องมีสวิงสำหรับตกเพื่อช่วยชีวิตเต่าทะเล (Marine turtle)

ข้อ ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยติดตั้งเครื่องมือทำการประมงหรือทำการประมงปลากระเบนปีศาจ (Mobulid ray) เป็นสัตว์น้ำเป้าหมาย เมื่อพบเห็นกลุ่มสัตว์น้ำดังกล่าว

ข้อ ๒๒ หากทำการประมงครั้งใดติดสัตว์น้ำจำพวกสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนม เช่น โลมา (Dolphin) วาฬ (Whale) พะยูน (Dugong) เป็นต้น เต่าทะเล (Marine turtle) สัตว์น้ำกลุ่มปลากระเบนปีศาจ (Mobulid ray) ปลาฉลามครีบน้ำเงิน (Oceanic whitetip shark) ปลาฉลามหางยาว (Thresher shark) ปลาฉลามสีน้ำเงิน (Blue shark) ปลาฉลามหัวค้อนหยัก (Scalloped hammerhead shark) ปลาฉลามวาฬ (Whale shark) หรือนกทะเล (Sea bird) ต้องปล่อยสัตว์ดังกล่าวและบันทึกรายละเอียดการติดสัตว์น้ำตามแบบฟอร์มแบบบันทึกการติดสัตว์น้ำโดยบังเอิญ (Incidental catch log sheet of IOTC) (กปน. ๑๓) แนบท้ายประกาศนี้ โดยส่งต่อเจ้าหน้าที่ทุกครั้งเมื่อมีการขนถ่ายสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำขึ้นท่า

ในกรณีที่มีการพบเห็นสัตว์น้ำจำพวกสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนม เช่น วาฬ (Whale) โลมา (Dolphin) พะยูน (Dugong) เป็นต้น ให้รายงานการพบเห็นสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนม (กปน. ๑๙) ตามแบบฟอร์มแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒๓ ในกรณีเต่าทะเล (Marine turtle) ที่จับได้จากการทำการประมง มีสภาพอ่อนแรงหรือบาดเจ็บ ต้องนำเต่าทะเล (Marine turtle) ดังกล่าวขึ้นเรือ ช่วยให้ฟื้นและให้แข็งแรงก่อนที่จะปล่อยลงน้ำ โดยให้ปฏิบัติตามคู่มือการจำแนกชนิดและช่วยชีวิตเต่าทะเลแนบท้ายประกาศนี้

ในกรณีสัตว์น้ำกลุ่มปลากระเบนปีศาจ (Mobulid ray) ที่จับได้จากการทำการประมงและยังมีชีวิตต้องปล่อยสัตว์น้ำดังกล่าวทันที โดยก่อนทำการประมงลูกเรือต้องเตรียมตาข่ายหรือผ้าใบไว้บนดาดฟ้าเรือ ซึ่งขั้นตอนการปล่อยตามคู่มือการช่วยชีวิตและปล่อยสัตว์น้ำกลุ่มปลากระเบนปีศาจแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒๔ เพื่อการอนุรักษ์เต่าทะเล (Marine turtle) ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่ทำการประมงโดยใช้เครื่องมือเบ็ดราว ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ตัดสายเบ็ดและปลดเบ็ดในการช่วยปล่อยเต่าทะเล (Marine turtle)

ข้อ ๒๕ เพื่อสนับสนุนการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนของปลาฉลามสีน้ำเงิน (Blue shark) และเพื่อลดผลกระทบจากการจับสัตว์น้ำดังกล่าวโดยบังเอิญ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยควรหลีกเลี่ยงการใช้สายเบ็ดโลหะ

ข้อ ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่ทำการประมงโดยใช้เครื่องมือเบ็ดราวบริเวณละติจูดยี่สิบห้าองศาใต้ลงไป ต้องปฏิบัติตามมาตรการบรรเทาผลกระทบเพื่อลดการติดนกทะเลโดยบังเอิญอย่างน้อยสองจากสามมาตรการตามตารางที่ ๑ หรือมาตรการทางเลือก โดยให้ใช้อุปกรณ์ครอบตะขอเบ็ด ตามตารางที่ ๒ แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒๗ เครื่องมืออวนติดตามขนาดใหญ่ หรืออวนอื่น ๆ ซึ่งทำการประมงในลักษณะให้สัตว์น้ำติดหรือพันตาอวนเมื่อว่ายมาปะทะต้องมีความยาวรวมกันไม่เกินสองพันห้าร้อยเมตร และขณะทำการประมงผืนอวนจะต้องอยู่ใต้ผิวน้ำไม่ต่ำกว่าสองเมตร

ข้อ ๒๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่มีเรือประมงทำการประมงในเขตพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ IOTC ทุกลำ ต้องจำกัดปริมาณการจับสัตว์น้ำตามที่ระบุไว้ในเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิทธิที่ประเทศไทยได้รับตามข้อมติ IOTC รายละเอียดตามแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่มีเรือประมงทำการประมงปลาทูน่าตาโตในเขตพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ IOTC ทำข้อตกลงการเช่าเรือ ให้เช่าเรือขายเรือ หรือนำเรือไม่ว่ากรณีใด ๆ ไปยังภาคีสมาชิกที่คัดค้านข้อมติ ๒๓/๐๔ เรื่อง การกำหนดปริมาณการจับปลาทูน่าตาโตในพื้นที่ในความรับผิดชอบของ IOTC

ข้อ ๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยต้องไม่เก็บรักษา ขนถ่าย หรือนำขึ้นทำซึ่งสัตว์น้ำจำพวกปลากระโทงแทงลาย (Striped marlin) ปลากระโทงแทงดำ (Black marlin) ปลากระโทงแทงน้ำเงิน (Blue marlin) และปลากระโทงแทงร่ม (Indo-Pacific sailfish) ที่มีขนาดความยาวจากขากรรไกรล่างไปจนถึงส้อมหาง (LJFL) น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร โดยต้องทำการปล่อยสัตว์น้ำดังกล่าวกลับคืนสู่ทะเลทันที ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของลูกเรือในขณะดำเนินการดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่จับปลากระโทงแทงซึ่งมีขนาดเล็กจากการทำการประมงวนล่อมจับโดยไม่ได้ตั้งใจ และแช่แข็งไว้เป็นส่วนหนึ่งของสัตว์น้ำที่จับได้ ทั้งนี้ หากมิได้นำสัตว์น้ำนั้นออกขาย มิให้ถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรการการอนุรักษ์และบริหารจัดการ

ข้อ ๓๑ กรณีเรือส่งเสบียงและอุปกรณ์ (supply vessel) ที่ช่วยหาฝูงปลา วางแพ ตรวจสอบ หรือกักแพ จำนวนสามลำสามารถสนับสนุนเรือประมงวนล่อมจับได้ไม่น้อยกว่าสิบลำ ซึ่งเรือทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย และมีการจำกัดเรือดังกล่าว ดังนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๙ เรือประมงวนล่อมจับไม่น้อยกว่าสิบสองลำ มีเรือส่งเสบียงและอุปกรณ์ได้เพียงสามลำ

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๗๒ เรือประมงวนล่อมจับไม่น้อยกว่าสิบห้าลำ มีเรือส่งเสบียงและอุปกรณ์ได้เพียงสามลำ

(๓) เรือวนล่อมจับแต่ละลำสามารถรับการสนับสนุนจากเรือส่งเสบียงและอุปกรณ์ได้เพียงครั้งละหนึ่งลำเท่านั้น

(๔) ห้ามขึ้นทะเบียนเรือส่งเสบียงและอุปกรณ์ลำใหม่ในทะเบียนเรือที่ได้รับอนุญาตของ IOTC (IOTC Record of Authorised Vessels)

ข้อ ๓๒ การขนถ่ายสัตว์น้ำในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ IOTC จะทำได้เฉพาะที่ทำเรือยกเว้นเรือประมงเบ็ดราวปลาทุ่นขนาดใหญ่ที่มีขนาดตั้งแต่ยี่สิบสี่เมตรขึ้นไป สามารถขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลได้ โดยต้องขนถ่ายไปยังเรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือที่ได้รับอนุญาตของ IOTC

ข้อ ๓๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่ทำการประมงด้วยเครื่องมือเบ็ดราวที่ประสงค์จะทำการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก่อนดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำ ทั้งนี้ ก่อนการขนถ่ายสัตว์น้ำเรือประมงนั้นมีหน้าที่อำนวยความสะดวกให้ผู้สังเกตการณ์ระดับภูมิภาค (IOTC Regional Observer) เพื่อดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบความถูกต้องของใบอนุญาตทำการประมงในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ IOTC

(๒) ตรวจสอบและบันทึกปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ทั้งหมดบนเรือ และปริมาณที่จะทำการขนถ่ายไปยังเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ

(๓) ตรวจสอบระบบติดตามเรือประมง (VMS) และตรวจสอบสมุดบันทึกการทำการประมง

(๔) ตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำ

หลังจากดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำ เรือประมงมีหน้าที่อำนวยความสะดวกให้ผู้สังเกตการณ์ระดับภูมิภาค (IOTC Regional Observer) ตรวจสอบและบันทึกปริมาณสัตว์น้ำที่เหลืออยู่บนเรือประมง และปริมาณที่ขนถ่ายไปยังเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ

ทั้งนี้ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่ทำการประมงด้วยเครื่องมือเบ็ดราวที่ประสงค์จะทำการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีผู้สังเกตการณ์ระดับภูมิภาค (IOTC Regional Observer)

ข้อ ๓๔ เรือประมงเบ็ดราวปลาพุน้ำขนาดใหญ่จะขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลได้ ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่

ก่อนเริ่มทำการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเล ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยหรือผู้ควบคุมเรือประมงเบ็ดราวปลาพุน้ำขนาดใหญ่ ต้องขออนุญาตทำการขนถ่ายสัตว์น้ำต่อเจ้าหน้าที่ไม่น้อยกว่าสี่สิบสี่ชั่วโมงก่อนดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำ โดยแจ้งข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อเรือประมงเบ็ดราว หมายเลข IOTC และหมายเลข IMO
- (๒) ชื่อเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ หมายเลข IOTC หมายเลข IMO
- (๓) ชนิดและปริมาณสัตว์น้ำที่จะขนถ่าย (หน่วยเป็นตัน)
- (๔) วันและพิกัดที่ทำการขนถ่าย
- (๕) พิกัดที่จับสัตว์น้ำ

เมื่อดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลแล้วเสร็จ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยหรือผู้ควบคุมเรือประมงต้องรายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำตามแบบฟอร์ม IOTC TRANSHIPMENT DECLARATION แนบท้ายประกาศนี้ และส่งไปยังเจ้าหน้าที่ไม่เกินห้าวันทำการนับจากวันที่ได้ดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลเสร็จสิ้นแล้ว

ข้อ ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่ประสงค์ทำการขนถ่ายสัตว์น้ำที่ทำเทียบเรือ ต้องแจ้งข้อมูลแก่ผู้มีอำนาจของรัฐเจ้าของท่านั้น ก่อนทำการขนถ่ายสัตว์น้ำไม่น้อยกว่าสี่สิบแปดชั่วโมง ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อเรือประมง หมายเลข IMO และหมายเลข IOTC
- (๒) ชื่อเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ หมายเลข IMO
- (๓) ชนิดและปริมาณสัตว์น้ำที่จะขนถ่าย (หน่วยเป็นตัน)
- (๔) วันที่และพิกัดที่จะทำการขนถ่าย
- (๕) พิกัดที่จับสัตว์น้ำ

ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของรัฐเจ้าของท่านั้นด้วย

ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยที่ทำการประมงด้วยเครื่องมือเบ็ดราวปลาพุน้ำขนาดใหญ่ ที่ประสงค์จะทำการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลในเขตรัฐชายฝั่งต้องได้รับอนุญาตจากรัฐชายฝั่ง พร้อมทั้งต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองด้วย

ข้อ ๓๖ ขณะทำการขนถ่ายสัตว์น้ำที่ทำเทียบเรือ ผู้ควบคุมเรือประมงปลาพุน้ำขนาดใหญ่จะต้องแจ้งข้อมูลดังต่อไปนี้แก่เจ้าหน้าที่

- (๑) สัตว์น้ำและปริมาณที่เกี่ยวข้อง
- (๒) วันและสถานที่ทำการขนถ่าย
- (๓) ชื่อ หมายเลขทะเบียนเรือ หมายเลข IMO และธงของเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ
- (๔) พิกัดที่จับสัตว์น้ำ

ข้อ ๓๗ กรณีการขนถ่ายสัตว์น้ำในเขตท่าเทียบเรือ เมื่อดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำในเขตท่าเทียบเรือแล้วเสร็จ ผู้ควบคุมเรือประมงจะต้องรายงานการดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำตามแบบฟอร์ม IOTC TRANSHIPMENT DECLARATION แนบท้ายประกาศนี้ และส่งไปยังเจ้าหน้าที่ไม่เกินสิบห้าวัน หลังจากทำการขนถ่ายสัตว์น้ำเสร็จสิ้นแล้ว

ข้อ ๓๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยต้องเก็บเอกสารประจำเรือที่ออกให้ และรับรองโดยหน่วยงานรัฐที่มีอำนาจไว้บนเรือ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตทำการประมง (license, permit) หรือสิทธิในการทำการประมง ข้อตกลง และเงื่อนไข (terms and conditions) ที่แนบกับใบอนุญาตทำการประมงหรือสิทธิในการทำการประมง

(๒) ชื่อเรือ

(๓) เมืองท่าขึ้นทะเบียน และหมายเลขทะเบียนเรือ

(๔) สัญญาณเรียกขานสากล

(๕) ชื่อและที่อยู่ของเจ้าของเรือ ชื่อและที่อยู่ของผู้เช่าเรือ

(๖) ความยาวตลอดลำ

(๗) กำลังของเครื่องยนต์เป็นกิโลวัตต์/แรงม้า

ข้อ ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือละทิ้งเครื่องมือทำการประมงในทะเลโดยเจตนา เว้นแต่มีเหตุจำเป็น เพื่อความปลอดภัยหรืออยู่ในภาวะอันตราย หากเครื่องมือทำการประมงสูญหายโดยไม่เจตนา จะต้องเก็บกู้เครื่องมือทำการประมงนั้น

ในกรณีที่พบเครื่องมือทำการประมงซึ่งถูกทิ้ง สูญหาย หรือละทิ้ง ควรพยายามเก็บกู้เครื่องมือทำการประมงนั้นขึ้นมabenเรือ

ข้อ ๔๐ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งพลาสติก เชือก อวน ถุงขยะพลาสติก และถ้าจากเตาเผาขยะ ที่เป็นผลิตภัณฑ์พลาสติกลงในทะเล

ข้อ ๔๑ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งของเสียดังต่อไปนี้ลงทะเล ยกเว้นได้รับอนุญาตจากองค์การระหว่างประเทศ

(๑) ผลิตภัณฑ์น้ำมันหรือเชื้อเพลิงหรือสารตกค้างที่มีน้ำมัน

(๒) ขยะอื่น ๆ รวมถึงเครื่องมือทำการประมง เศษอาหาร ขยะในครัวเรือน ถ้าจากการเผาไหม้ และน้ำมันจากการทำอาหาร

(๓) น้ำเสีย

ความในวรรคหนึ่งมิให้บังคับใช้ในกรณีที่เป็นการทิ้งของเสียเพื่อความปลอดภัยของเรือและผู้โดยสาร การช่วยชีวิตในทะเล หรือโดยอุบัติเหตุ

ข้อ ๔๒ หากผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยนำเรือเข้าท่าเทียบเรือของรัฐชายฝั่งใด แล้วพบว่าไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการรับขยะอย่างเพียงพอ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่

ข้อ ๔๓ การเข้าเรือทำการประมงในพื้นที่ความรับผิดชอบของ IOTC ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์แนบท้ายประกาศ

ข้อ ๔๔ การแจ้ง การส่ง และการรายงาน ตามข้อ ๔ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๕ ข้อ ๒๒ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ และข้อ ๔๒ ต้องแจ้ง ส่ง หรือรายงานโดยตรงต่อเจ้าหน้าที่หรือผ่านทางเครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถตรวจสอบและนำกลับมาใช้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง หรือทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ thaifoc@fisheries.go.th

ข้อ ๔๕ ผู้ที่ประสงค์จะทำการประมงในพื้นที่และชนิดสัตว์น้ำตามข้อ ๓ ต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงของหลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากหลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติมีการปรับปรุงแก้ไขทุกปีตามข้อมติที่รับรองจากการประชุมของ IOTC

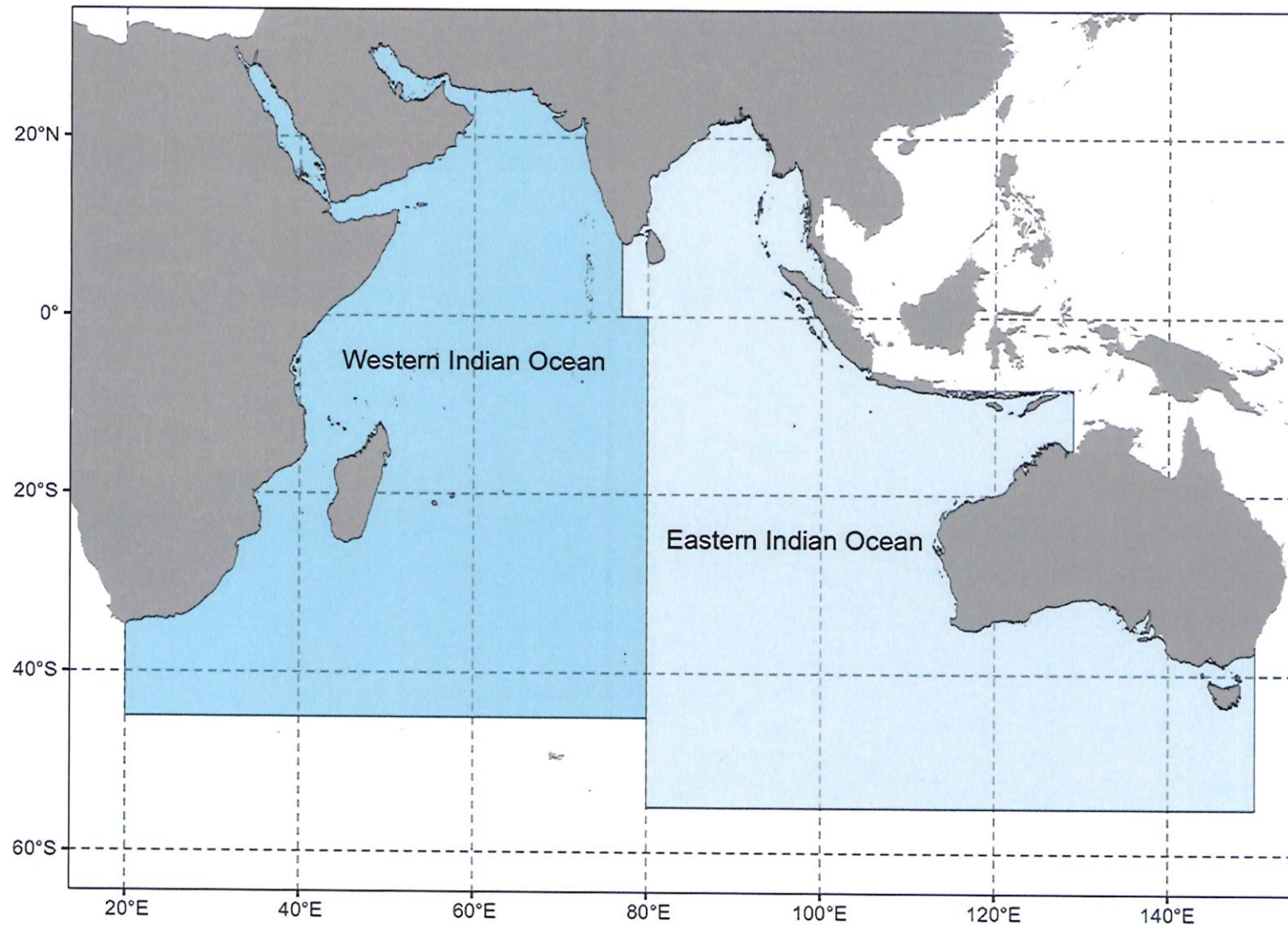
ข้อ ๔๖ หากไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือข้อปฏิบัติขององค์การบริหารจัดการประมงภายใต้กรอบ IOTC จะมีความผิดตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

บัญชา สุขแก้ว

อธิบดีกรมประมง

พื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission; IOTC)

สัตว์น้ำที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission; IOTC)

	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ชื่อไทย	FAO code
๑	<i>Thunnus albacares</i>	Yellowfin tuna	ปลาทูน่าครีบลีลอง	YFT
๒	<i>Katsuwonus pelamis</i>	Skipjack	ปลาทูน่าทองแถบ	SKJ
๓	<i>Thunnus obesus</i>	Bigeye tuna	ปลาทูน่าตาโต	BET
๔	<i>Thunnus alalunga</i>	Albacore tuna	ปลาทูน่าครีบบาว	ALB
๕	<i>Thunnus maccoyii</i>	Southern Bluefin tuna	ปลาทูน่าครีบน้ำเงินใต้	SBT
๖	<i>Thunnus tonggol</i>	Longtail tuna	ปลาโอดำ	LOT
๗	<i>Euthynnus affinis</i>	Kawakawa	ปลาโอลาย	KAW
๘	<i>Auxis thazard</i>	Frigate tuna	ปลาโอขาว, ปลาโอเกลบ	FRI
๙	<i>Auxis rochei</i>	Bullet tuna	ปลาโอหลอด	BLT
๑๐	<i>Scomberomorus commerson</i>	Narrow barred Spanish Mackerel	ปลาอินทรีบัง	COM
๑๑	<i>Scomberomorus guttatus</i>	Indo-Pacific king mackerel	ปลาอินทรีจุด	GUT
๑๒	<i>Makaira nigricans</i>	Blue Marlin	ปลากระโทงแทงครีบน้ำเงิน	BUM
๑๓	<i>Makaira indica</i>	Black Marlin	ปลากระโทงแทงดำ	BLM
๑๔	<i>Tetrapturus audax</i>	Striped Marlin	ปลากระโทงแทงลาย	MLS
๑๕	<i>Istiophorus platypterus</i>	Indo-Pacific Sailfish	ปลากระโทงแทงร่ม	SFA
๑๖	<i>Xiphias gladius</i>	Swordfish	ปลากระโทงแทงดาบ	SWO

แบบรายงานการพบเห็นเรือต้องสงสัย
(Report of sighting vessel presumed engaging IUU fishing)

ข้อมูลเรือที่รายงาน	
ชื่อเรือที่รายงาน	
หมายเลขทะเบียนเรือ	
ข้อมูลเรือต้องสงสัย	
ชื่อเรือ	
หมายเลขทะเบียนเรือ	
IMO (ถ้ามี)	
สัญญาณเรียกขาน	
ธงเรือ	
วันที่และเวลาที่พบเรือต้องสงสัย	วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
พิกัดที่พบเรือต้องสงสัย	ละติจูด.....°''' ลองจิจูด.....°'''
ภาพถ่ายของเรือต้องสงสัย	☐ มี ☐ ไม่มี

แบบรายงานจำนวนแพและทุนอุปกรณ์

ชื่อเรือ..... หมายเลข IOTC

ประเภทของแพล่อปลา ☐ DFAD☐ AFAD

จำนวนแพล่อปลาที่นำออกไป

จำนวนทุนที่นำออกไป

จำนวนแพล่อปลาที่นำกลับ

จำนวนทุนที่นำกลับ

ลำดับ	หมายเลขประจำตัว ของแพ	ก่อนออกทำ การประมง	หลังกลับ เข้าท่า

ลำดับ	หมายเลขประจำตัว เฉพาะของทุน	ก่อนออกทำ การประมง	หลังกลับ เข้าท่า

หมายเหตุ: ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบและ ✓ ในกรณีที่มีบนเรือ X ในกรณีที่ไม่มีบนเรือ

☐ ก่อนออกไปทำประมงชื่อ.....
(.....)

เจ้าของเรือ

วันที่.....

รับรองการตรวจสอบ

ชื่อ.....
(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่ PIPO

วันที่.....

☐ หลังกลับเข้าเทียบท่าชื่อ.....
(.....)

เจ้าของเรือ

วันที่.....

รับรองการตรวจสอบ

ชื่อ.....
(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่ PIPO

วันที่.....

ชื่อเรือ.....หมายเลข IOTC

[illegible][illegible]

หมายเหตุ: ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบและ ✓ ในกรณีที่มีบนเรือ ✕ ในกรณีที่ไม่มีบนเรือ

☐ ก่อนออกไปทำประมง

ชื่อ.....
(.....)

วันที่.....

รับรองการตรวจสอบ

ชื่อ.....
(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่ PIPO

วันที่.....

☐ หลังกลับเข้าเทียบท่า

ชื่อ.....
(.....)

วันที่

รับรองการตรวจสอบ

ชื่อ.....
(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่ PIPO

วันที่.....

รายชื่อศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก

ลำดับ	หน่วยงาน	เขตพื้นที่รับผิดชอบ	ที่ตั้ง
๑	ศูนย์บริหารจัดการด่านตรวจประมงเขต ๓ (กรุงเทพมหานคร)		
	สำนักงานศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก สมุทรปราการ - สำนักงานจุดตรวจเรือประมงส่วนหน้า คลองด่าน	อ.ชายฝั่งทะเลจังหวัด สมุทรปราการ ทั้งหมด และ อ.ชายฝั่งทะเลจังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งหมด	- เลขที่ ๖๖๖ ม. ๖ ต.ท้ายบ้าน อ.เมืองสมุทรปราการ จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๘๐ - เลขที่ ๓๖๑/๑๐ ม. ๑๑ ต.คลองด่าน อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ ๑๐๕๕๐
๒	ด่านตรวจประมงตราด		
	๒.๑ สำนักงานศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก ตราด - สำนักงานจุดตรวจเรือประมงส่วนหน้า แหลมงอบ	อ. เขาสมิง อ.เมืองตราด อ.แหลมงอบ อ.เกาะกูด และ อ.เกาะช้าง	- เลขที่ ๓๔ ม. ๘ ต.วังกระแจะ อ.เมืองตราด จ.ตราด ๒๓๐๐๐ - อนุสรณ์สถานยุทธนาวีที่เกาะช้าง ต.แหลมงอบ อ.แหลมงอบ จ.ตราด ๒๓๑๒๐
	๒.๒ สำนักงานศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก คลองใหญ่	อ.คลองใหญ่	เลขที่ ๕/๕ ม. ๕ ต.หาดเล็ก อ.คลองใหญ่ จ.ตราด ๒๓๑๑๐
๓	ศูนย์บริหารจัดการด่านตรวจประมงเขต ๕ (สมุทรสาคร)		
	สำนักงานศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก สมุทรสาคร - สำนักงานจุดตรวจเรือประมงส่วนหน้า เมืองสมุทรสาคร	อ.ชายฝั่งทะเลจังหวัดสมุทรสาคร ทั้งหมด	- เลขที่ ๒๔๕ ถ.เดิบบาง ต.มหาชัย อ.เมืองสมุทรสาคร จ.สมุทรสาคร ๗๔๐๐๐ - องค์การสะพานปลาสมุทรสาคร ถนนวิเชียรโชฎก ต.มหาชัย อ.เมืองสมุทรสาคร จ.สมุทรสาคร ๗๔๐๐๐
๔	ศูนย์บริหารจัดการด่านตรวจประมงเขต ๘ (สงขลา)		
	สำนักงานศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก สงขลา - สำนักงานจุดตรวจเรือประมงส่วนหน้า เมืองสงขลา	อ.ชายฝั่งทะเลจังหวัดสงขลา ทั้งหมด	- เลขที่ ๗๔ ถ.วิเชียรชม ต.บ่อยาง อ.เมืองสงขลา จ.สงขลา ๙๐๐๐๐ - ท่าเทียบเรือกรมประมง ถ.หลังพระราม ต.บ่อยาง อ.เมืองสงขลา จ.สงขลา ๙๐๐๐๐
๕	ด่านตรวจประมงปัตตานี		
	สำนักงานศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก ปัตตานี - สำนักงานจุดตรวจเรือประมงส่วนหน้า สายบุรี	อ.ชายฝั่งทะเลจังหวัดปัตตานี ทั้งหมด	- เลขที่ ๑๒๓/๑๘ ถ.นาเกลือ ต.บานา อ.เมืองปัตตานี จ.ปัตตานี ๙๔๐๐๐ - เลขที่ ๒๖/๒ ถ.กะลาพอ ต.ตะลุบัน อ.สายบุรี จ.ปัตตานี ๙๔๑๑๐
๖	ด่านตรวจประมงตรัง		
	สำนักงานศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก ตรัง	อ.ชายฝั่งทะเลจังหวัดตรังทั้งหมด	เลขที่ ๒๖๘/๒ ถ.ตรังภูมิ อ.กันตัง จ.ตรัง ๙๒๑๑๐

ลำดับ	หน่วยงาน	เขตพื้นที่รับผิดชอบ	ที่ตั้ง
๗	ด้านตรวจประมงภูเก็ต		
	สำนักงานศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก ภูเก็ต - สำนักงานจุดตรวจเรือประมงส่วนหน้า เมืองภูเก็ต	อ.ชายฝั่งทะเลจังหวัดภูเก็ต ทั้งหมด	- เลขที่ ๖๕/๗๓ ม. ๗ ถ.ท่าเรือใหม่ ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐ - ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐
๘	ด้านตรวจประมงระนอง		
	สำนักงานศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก ระนอง	อ.ชายฝั่งทะเลจังหวัดระนอง ทั้งหมด	เลขที่ ๑๗๔ ม. ๑ ถ.สะพานปลา ต.ปากน้ำ อ.เมืองระนอง จ.ระนอง ๘๕๐๐๐

ประเภท DFAD
ตามระดับการย่อยสลายทางชีวภาพ

สำหรับวัตถุประสงค์ของข้อนี้ เพื่อระบุประเภท DFAD โดยพิจารณาจากระดับการย่อยสลายทางชีวภาพ จากไม่สามารถย่อยสลายทางชีวภาพไปจนถึงย่อยสลายทางชีวภาพได้ ๑๐๐% และไม่ได้หมายความรวมถึง ทุ่นอิเล็กทรอนิกส์ที่ผูกติดกับ DFAD เพื่อการติดตาม

ประเภท I หมายถึง DFAD ทำจากวัสดุที่ย่อยสลายทางชีวภาพได้ทั้งหมด

ประเภท II หมายถึง DFAD ทำจากวัสดุที่ย่อยสลายทางชีวภาพได้ทั้งหมด ยกเว้นส่วนที่ใช้สำหรับการลอยน้ำ (เช่น ทุ่น โฟม ลูกกระสง)

ประเภท III หมายถึง ส่วนที่อยู่ใต้น้ำของ DFAD ทำจากวัสดุที่ย่อยสลายทางชีวภาพได้ทั้งหมด ในขณะที่ ส่วนที่อยู่ผิวน้ำและส่วนที่ลอยน้ำมีวัสดุที่ไม่ย่อยสลายทางชีวภาพ (เช่น โยสังเคราะห์ กรอบโลหะ ทุ่น พลาสติก เชือกไนลอน)

ประเภท IV หมายถึง ส่วนที่อยู่ใต้น้ำของ DFAD มีวัสดุที่ไม่ย่อยสลายทางชีวภาพ ในขณะที่ส่วนที่อยู่ผิวน้ำ ทำจากวัสดุที่ย่อยสลายทางชีวภาพได้ทั้งหมด ยกเว้นอาจจะมีส่วนที่ลอยน้ำที่ไม่ย่อยสลายทางชีวภาพ

ประเภท V หมายถึง ส่วนที่อยู่ผิวน้ำและส่วนที่อยู่ใต้น้ำของ DFAD มีวัสดุที่ไม่ย่อยสลายทางชีวภาพ

แบบบันทึกแพลงก์ตอน (FAD logbook)

Name of vessel/ชื่อเรือ ทะเบียนเรือ IOTC number/ หมายเลข IOTC

Marking Vessel/เครื่องหมายประจำเรือ..... Reporting Name/ชื่อผู้รายงาน.....

Total number of DFADs/จำนวนแพล่อปลาแบบปล่อยลอย.....แพ Material of DFADs/วัสดุที่ใช้ประกอบแพ.....Size/ขนาดของแพ (ก*ย).....meter/ เมตร

Total number of AFADs/จำนวนแพล่อปลาแบบประจำที่.....แพ Material of AFADs/วัสดุที่ใช้ประกอบแพ.....Size/ขนาดของแพ (ก*ย).....meter/ เมตร

[illegible]

[illegible]

คู่มือการจำแนกชนิดและช่วยชีวิตเต่าทะเล

การจำแนกชนิดเต่าทะเล

FAMILY DERMOCHELYIDAE

Dermochelys coriacea

FAO code: DKK

Leatherback turtle เต่ามะเฟือง

ลักษณะกระดองไม่เป็นเกล็ด มีลักษณะเป็นแผ่นหนังหนาสีดำอาจมีแต้มสีขาวประๆ ทั่วตัว กระดองมีลักษณะเป็นสันนูนจำนวน ๕ แถว พาดยาวไปตามแนวลำตัว ขาคู่หน้าไม่มีเล็บ

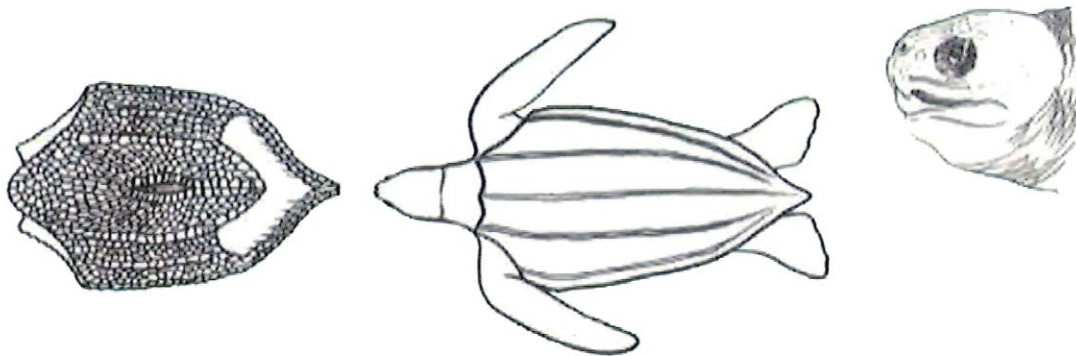

Photo: Vincent Liardet

FAMILY CHELONIDAE

กระดองไม่มีสันนูน มีแผ่นเกล็ดบนกระดองแข็งและขนาดใหญ่ ขาคู่หน้ามี ๑ เล็บ หรือมากกว่า

- ชนิดที่มีแผ่นเกล็ดบนกระดองแถวด้านข้าง ๔ เกล็ด

Eretmochelys imbricata

FAO code: TTH

Hawksbill sea turtle เต่ากระ

จะงอยปากค่อนข้างแหลมจุ่มคล้ายปากเหยี่ยว (hawklike) ขอบปากเรียบ เกล็ดบนส่วนหัวตอนหน้า (Prefrontal scute; Pf) มี ๒ คู่ แผ่นเกล็ดบนหลังแถวด้านข้าง (Costal scute) มีจำนวนข้างละ ๔ เกล็ด เกล็ดอันแรกไม่ติดกับเกล็ดขอบคอ (Nuchal scute) ลักษณะเด่นชัดคือ กระดองมีรูปร่างเป็นรูปไข่ เกล็ดบนกระดองมีลวดลายริ้วใสสวยงาม และลักษณะเกล็ดซ้อนกันเห็นได้ชัดเจน

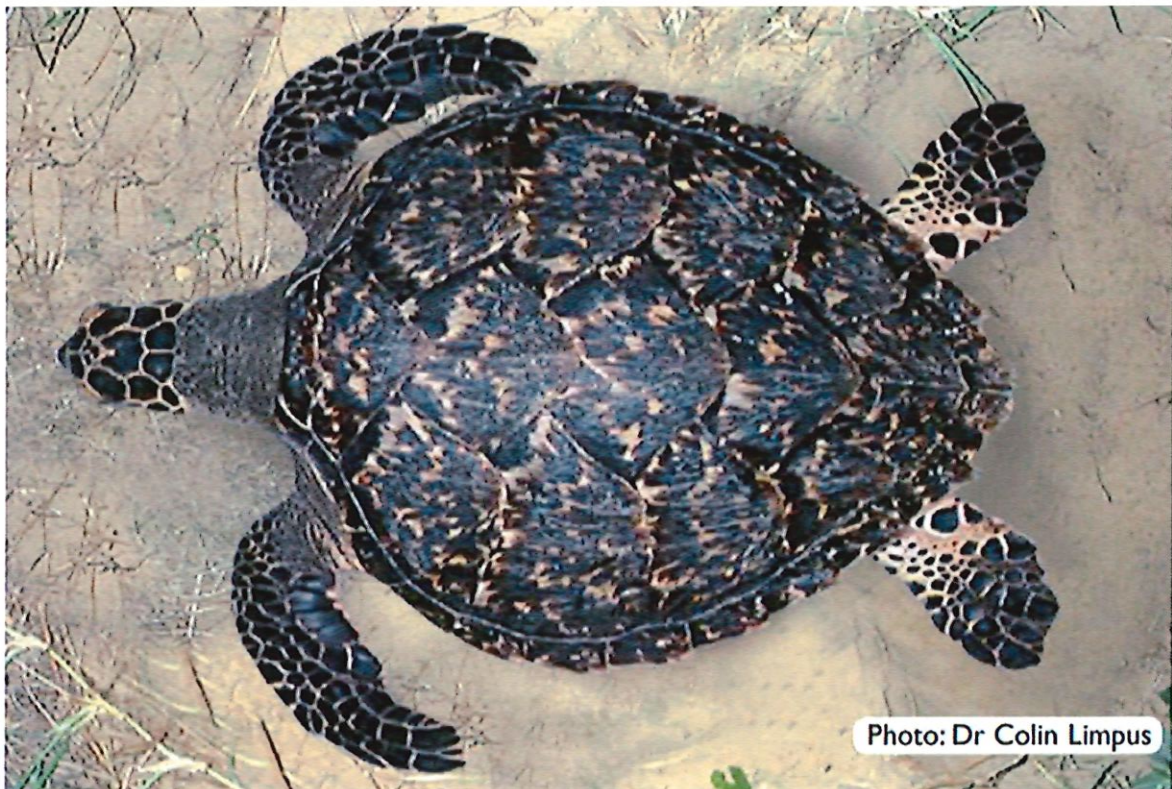
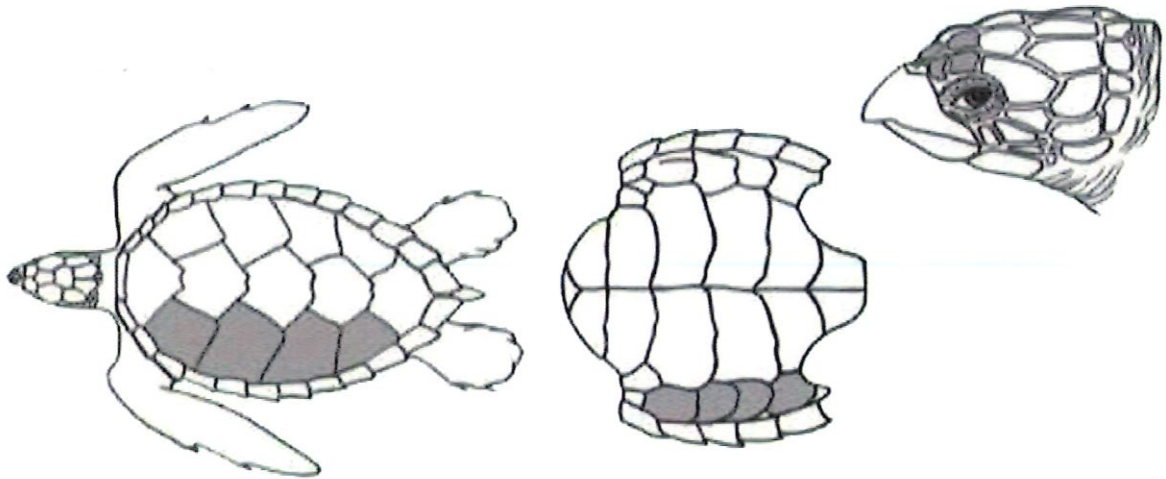

Photo: Dr Colin Limpus

Chelonia mydas

FAO code: TUG

Green turtle เต่าตนุ

จะงอยปากหยัก เกล็ดบนส่วนหัวตอนหน้า (Prefrontal scute) มีจำนวน ๑ คู่ เกล็ดด้านหลังตา ๔ เกล็ด เกล็ดบนกระดูกแถวข้าง (Costal scute) มีจำนวน ๔ เกล็ด เกล็ดแรกสุดไม่ติดกับเกล็ดขอบคอ (Nuchal scute) ลักษณะขอบของเกล็ดจะเชื่อมต่อกันไม่ซ้อนกัน สีสันทึบและลวดลายสวยงาม โดยมีกระดูกสันน้ำตาลอมเหลืองมีลายริ้วสีจางกว่ากระจายจากส่วนกลางเกล็ด จึงมีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าเต่าแสงอาทิตย์

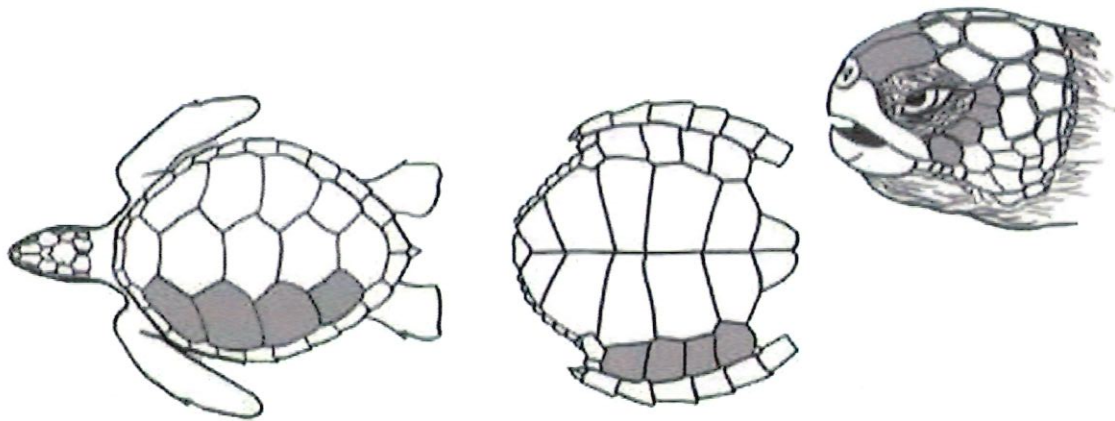

Photo: Vincent Liardet

Natator depressus

FAO code: FBT

Flatback turtle เต่าหลังแบน

จะงอยปากเรียบ เกล็ดบนส่วนหัวตอนหน้า (Prefrontal scute) มีจำนวน ๑ คู่ เกล็ดด้านหลังตา ๓ เกล็ด ขาคู่หน้ามีเล็บ ๑ เล็บ ลักษณะรูปทรงของกระดองหลังจะค่อนข้างกลมและแบน เกล็ดใต้ท้องด้านข้างมีจำนวน ๔ เกล็ด ไม่มีรูเปิด

-ชนิดที่มีแผ่นเกล็ดบนกระดองแถวด้านข้าง ๕ เกล็ด

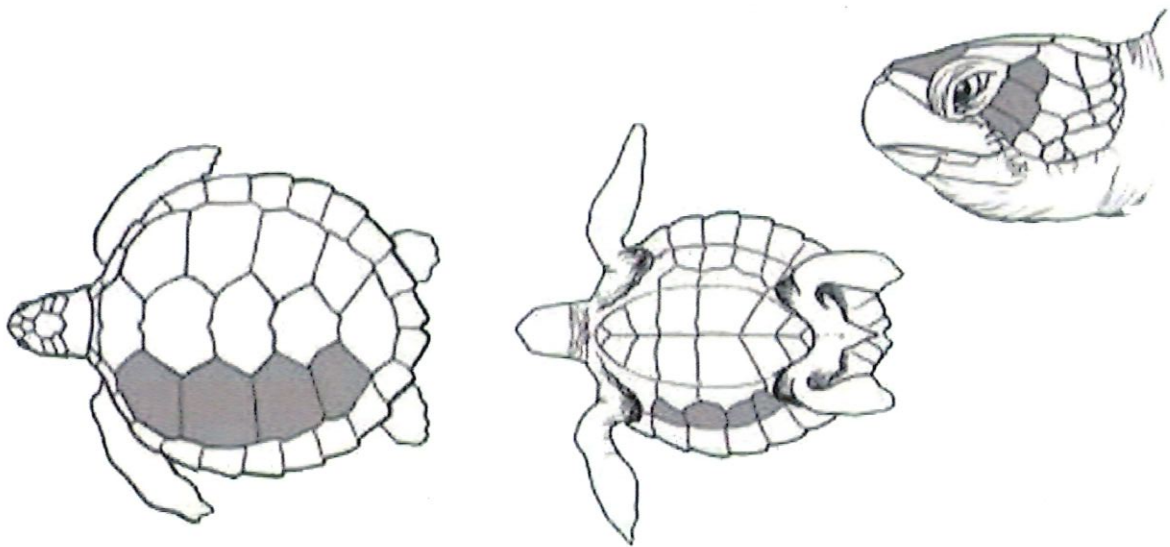

Photo: Dr Colin Limpus

Caretta caretta

FAO code: TTL

Loggerhead turtle เต่าหัวค้อน

ลักษณะทั่ว ๆ ไป คล้ายเต่าหญ้าและเต่าตนุมาก แตกต่างที่เกล็ดบนส่วนหัวตอนหน้า (Prefrontal scute) มีจำนวน ๒ คู่ เท่ากับเต่าหญ้า แต่เกล็ดบนกระดองหลังแถวข้าง (Costal scute) มีจำนวน ๕ แผ่น และแผ่นแรกอยู่ชิดติดกับเกล็ดขอบคอ (Nuchal scute) เกล็ดใต้ท้องด้านข้างมีจำนวน ๓ แผ่น ลักษณะรูปทรงของกระดองหลังจะเรียวเล็กลงมาทางส่วนท้าย

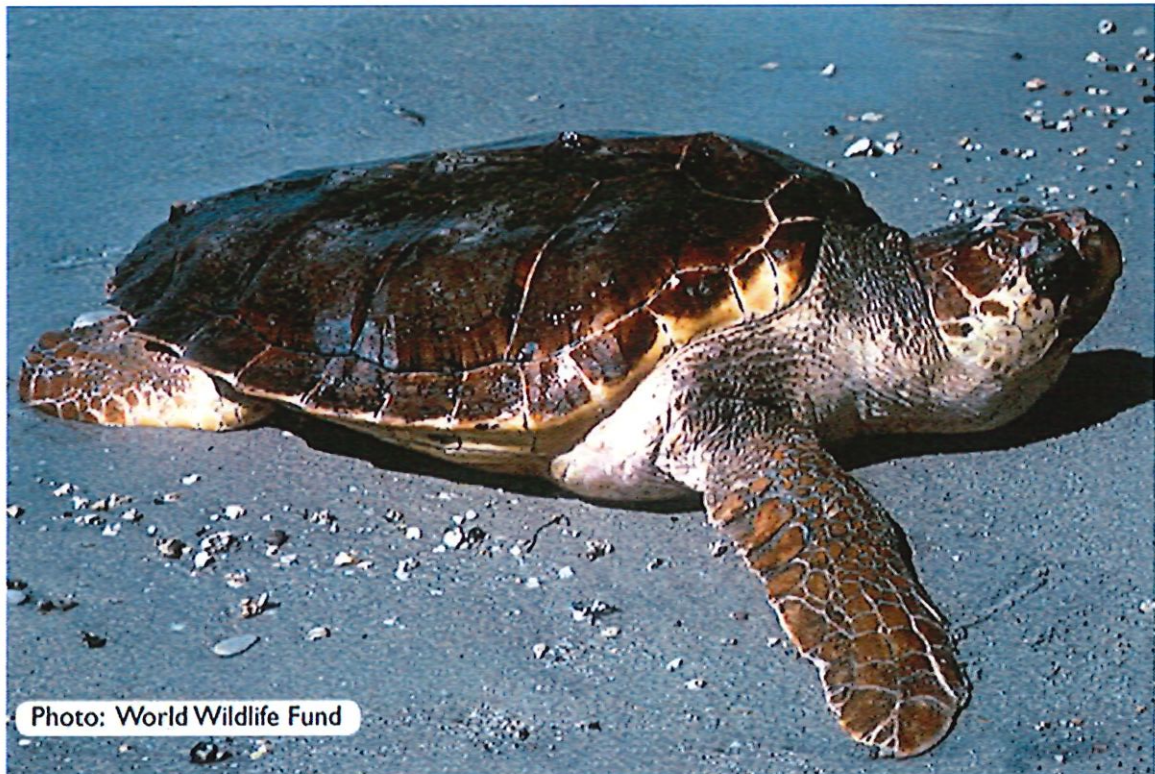
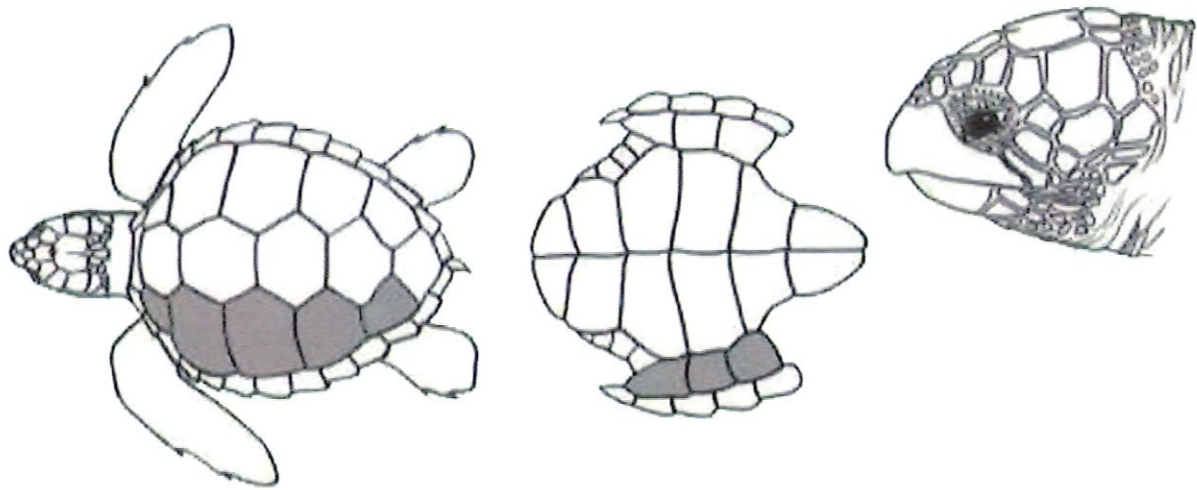

Photo: World Wildlife Fund

Lepidochelys olivacea FAO code: LKV

Olive ridley turtle เต่าหญ้า

กระดองเรียบสีเทาอมเขียว สีสันของกระดองไม่สวยงามเท่าเต่ากระ และเต่าตนุ ส่วนหัวค่อนข้างโต จะงอยปากมนกว่า เต่าตนุที่แตกต่างกันชัดคือเกล็ดบนส่วนหัวตอนหน้า (Prefront scute) มีจำนวน ๒ คู่ และเกล็ดบนกระดองหลังแถวข้าง (Costal scute) มีจำนวน ๖-๘ แผ่น เกล็ดหลังแถวข้างอันแรกชิดติดกับเกล็ดขอบคอ (Nuchal scute) และลักษณะพิเศษของเต่าหญ้าคือกระดองส่วนท้องแถวกลาง (Inframarginal scale) มีรูสำหรับขับถ่ายหรือรูเปิดสำหรับประสาทรับความรู้สึกจำนวน ๕ คู่

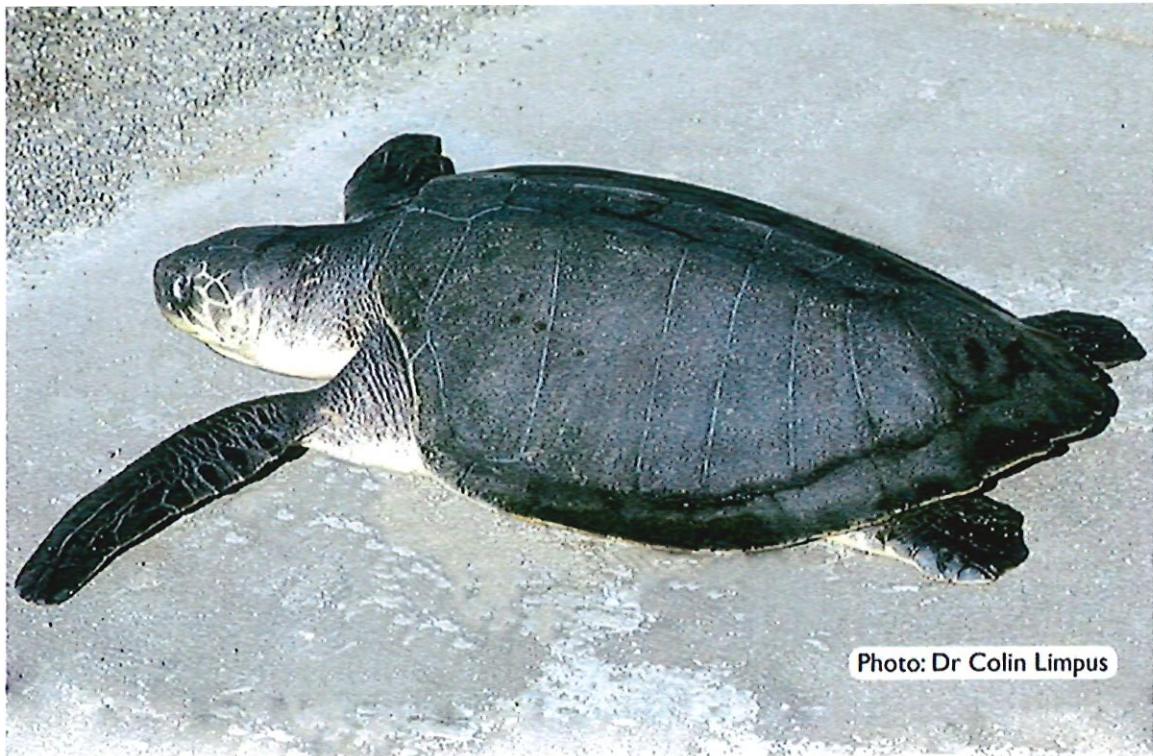
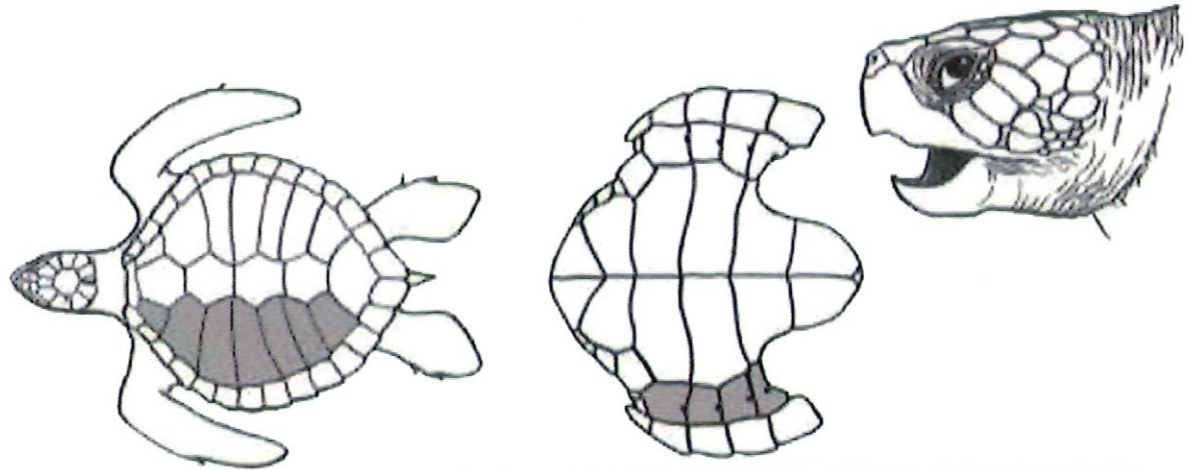

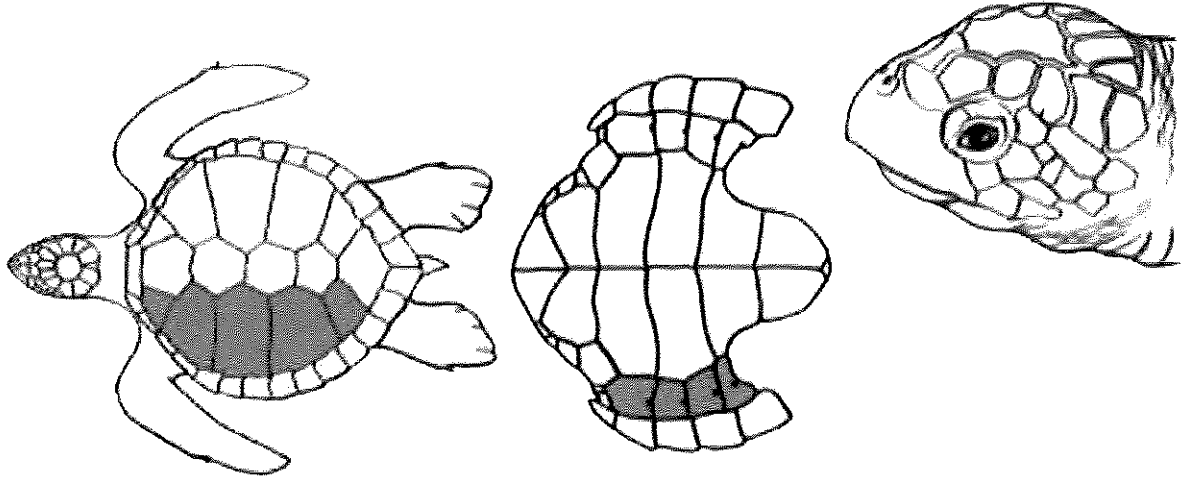
Photo: Dr Colin Limpus

Lepidochelys kempii

FAO code: LKY

Kemp's ridley turtle เต่าริดลีย์แคมป์ หรือ เต่าหญ้าแอตแลนติก

เกล็ดบนกระดูกหลังแถวข้าง (Costal scute) มีจำนวน ๕ แผ่น เต่าที่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์ส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่แถบอ่าวเม็กซิโกและนอกชายฝั่งตะวันออกของสหรัฐอเมริกา ที่ ๑๖ องศาเหนือ

ที่มา <https://iucn-mtsg.org/about-turtles/species/kemps-ridley/>

Key ในการจำแนกเต่าทะเล

ลักษณะกระดอง

- ไม่เป็นเกล็ด
- มีลักษณะเป็นสันนูนจำนวน 5 แถว
- ขาคู่หน้าไม่มีเล็บ

Dermochelys coriacea
(Leatherback turtle)
(Tortue luth)

ลักษณะกระดอง

- มีเกล็ดขนาดใหญ่
- ไม่มีลักษณะเป็นสันนูน
- ขาคู่หน้ามีเล็บ

เกล็ดบนกระดองหลังแถวข้าง

(Costal scute) 4 คู่

เกล็ดบนกระดองหลังแถวข้าง

(Costal scute) 5 คู่

Caretta caretta
(Loggerhead turtle)
(Tortue caouanne)

เกล็ดบนกระดองหลังแถวข้าง

(Costal scute) 6 คู่

Lepidochelys olivacea
(Olive ridley turtle)
(Tortue olivâtre)

- มีเกล็ดบนส่วนหัวตอนหน้า 2 คู่

- ขาคู่หน้ามีเล็บ 2 เล็บ

Eretmochelys imbricata
(Hawksbill turtle)
(Tortue imbriquée)

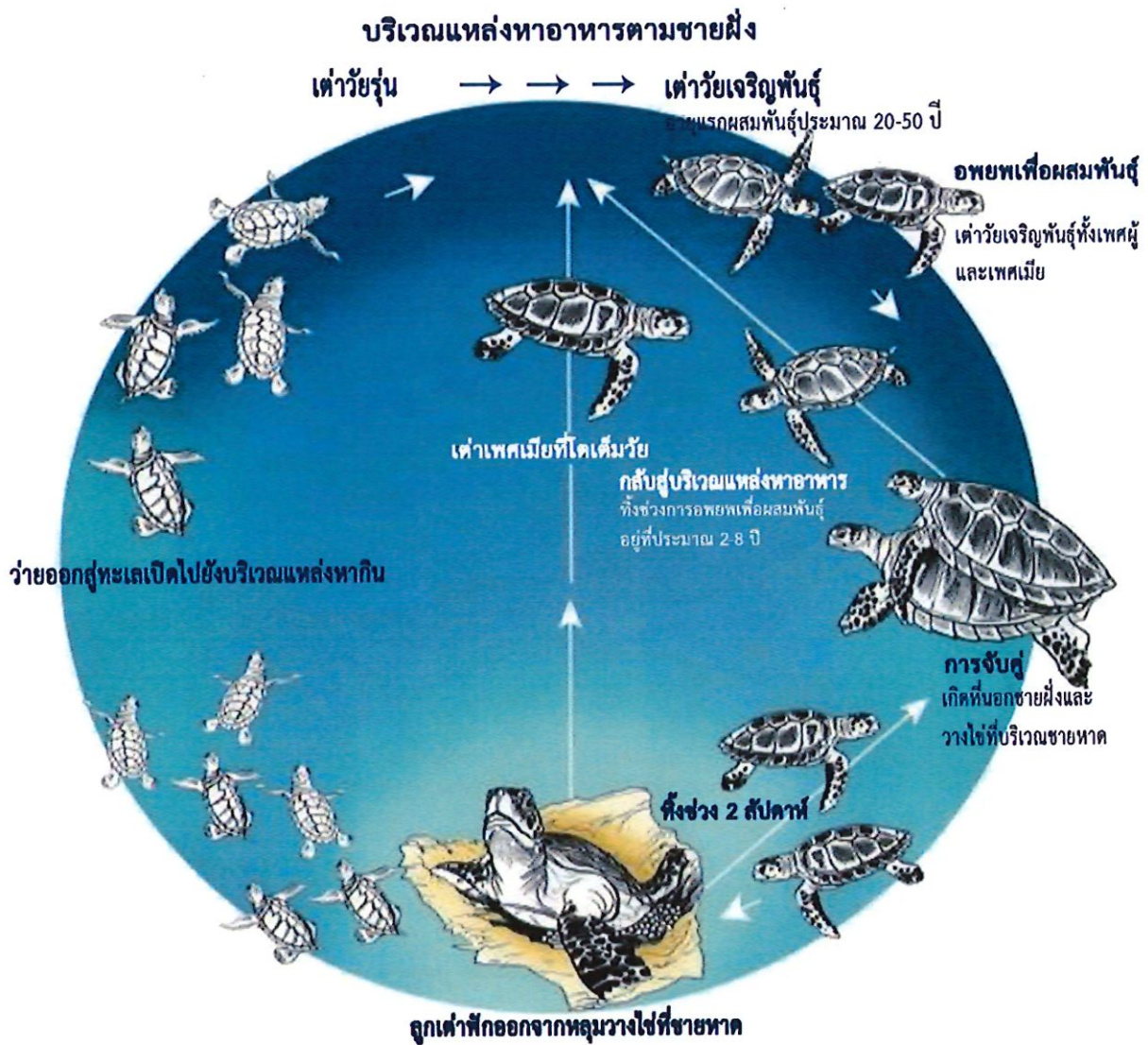
- มีเกล็ดบนส่วนหัวตอนหน้า 1 คู่

- ขาคู่หน้ามีเล็บ 1 เล็บ

Chelonia mydas
(Green turtle)
(Tortue verte)

ภาพแสดงวงจรชีวิตของเต่าทะเล

ข้อกำหนดในการจัดการและปล่อยเต่าทะเล

ส่วนที่ ๑ ความรับผิดชอบของเรือเมื่อมองเห็นเต่าทะเลในระยะไกล หลีกเลี่ยงการเคลื่อนไปข้างหน้า เมื่อมองเห็นเต่าทะเลให้ลดความเร็วและเก็บสายเบ็ดลง ถ้าไม่สามารถลดความเร็วได้ให้หยุดเรือ ดึงสายเบ็ดให้ช้าลง อย่าใช้วัตถุมีคมไปตึงเต่า ประเมินสภาพและขนาดของเต่าและไม่ว่าจะติดหรือพันกัน มีสามอย่างที่ทำได้ สายพันแต่ไม่ติดเบ็ด ติดเบ็ดแต่ไม่มีสายพัน และติดทั้งเบ็ดและสายพัน ถ้าติดเบ็ดให้ประเมินตำแหน่งของเบ็ด เรือต้องหยุดเพื่อประเมินและดูการว่ายน้ำของเต่า เต่าทะเลที่มีขนาดสามฟุต (ประมาณ ๙๐ ซม.) ในความยาวกระดูกสามารถว่ายน้ำได้อย่างปลอดภัยหากสภาพทะเลเอื้ออำนวย ถ้าเต่าไม่สามารถว่ายน้ำได้ ให้ปฏิบัติตามส่วนที่ ๒ ของข้อกำหนด เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้เต่าควรว่ายน้ำและส่วนที่ ๓ ของข้อกำหนดที่ควรปฏิบัติตาม เรือต้องมีความรับผิดชอบต่อความปลอดภัยของเต่าตั้งแต่แรกเห็นจนกระทั่งปล่อย

ส่วนที่ ๒ เต่าทะเลไม่ว่ายน้ำ ควรนำเต่าทะเลไว้ใกล้ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่อาจต้องใช้เวลาน้ำขึ้น ๆ ทำการกำจัดเครื่องมืออย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามการดูแลอย่างรอบคอบเพื่อไม่ให้บาดเจ็บอีกเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก อุปกรณ์ควบคุมเต่าหรือสายโยงสามารถนำมาใช้เพื่อช่วยในการควบคุม โดยต้องปลดออกจากสายเบ็ดที่ปลดตะขอด้วยยาวใช้เพื่อตัดสายเบ็ดที่พันเต่า ถ้าเต่าอยู่ใกล้กับเรือ ให้ใช้ที่ปลดตะขอด้วยยาวที่ตะขอยึดเข้าด้านในใช้เพื่อถอดเบ็ดด้านในออกจากเต่าทะเลที่ไม่สามารถว่ายน้ำได้ และใช้ที่ปลดตะขอด้วยยาวที่ตะขอยึดด้านนอกใช้เพื่อปลดเบ็ดออกจากขาหน้า และอุปกรณ์ที่มีด้ามยาวตัว V ใช้เพื่อดึงในระหว่างที่พันกันช่วยในการตัดสาย และสามารถใส่ตะขอเกี่ยวกับเรือได้

ส่วนที่ ๓ การว่ายน้ำของเต่าทะเล สิ่งสำคัญคือจะไม่ดึงเต่าโดยการดึงสายเบ็ด ถ้าเต่ามีขนาดเล็กพอสามารถใช้สวิงตักเต่าได้ สำหรับเต่าขนาดใหญ่สามารถใช้เครน เครนเป็นอุปกรณ์ขนาดใหญ่เหมือนกระเช้าที่ยกลงและยกขึ้นได้โดยเครนไฮดรอลิกหรือแขนบูม ขณะที่อยู่บนเรือเต่าต้องเก็บความชุ่มชื้นและอยู่ในที่ร่มทำให้อุณหภูมิของร่างกายสูงกว่า ๖๐° F (๑๕.๕° C) หรือใกล้เคียงกับอุณหภูมิของน้ำทะเลที่จับได้ และต้องวางแยกบนพื้นผิวที่กันกระแทก เครนจะใช้สำหรับเต่าขนาดใหญ่ ยางรถยนต์จะใช้สำหรับเต่าที่มีขนาดเล็ก เต่าทะเลอ่อนแอควรระวังขึ้นขึ้นมากก่อนที่จะถูกปล่อยออกไป สามารถเก็บเต่าไว้บนหาดฟ้าเป็นเวลา ๒๔ ชั่วโมงเพื่อวัตถุประสงค์ในการกู้ชีพ เต่าที่เก็บไว้บนหาดฟ้าเป็นเวลา ๒๔ ชั่วโมงโดยไม่มีสัญญาณของชีวิตอาจถูกถือว่าตายแล้วและควรถูกนำกลับคืนสู่ น้ำ ในกรณีไม่แน่ใจว่าการปลดเบ็ดจะทำให้เกิดความเสียหายมากขึ้น ควรถอดเบ็ดภายนอกออกทั้งหมด ตะขอในปากควรปลดออก แต่ไม่ควรถอดตะขอที่กลืนเข้าไปเมื่อไม่สามารถมองเห็นจุดที่แทรกได้ หากไม่สามารถถอดเบ็ดได้ควรตัดสายให้ใกล้เคียงกับตาของเบ็ดมากที่สุด

วิธีการช่วยชีวิตเต่าทะเล

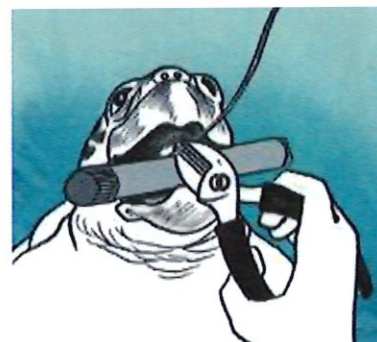
หากมองเห็นส่วนใดส่วนหนึ่งของเบ็ดควรตัดด้วยคีมและดึงเบ็ดออก ถ้าติดด้านในต้องเปิดปากเต่า บล็อกจมูก หรือคลุมจมูกและดันเบาๆ ไปที่มุมด้านหน้าของดวงตาด้วยมือข้างหนึ่งและดันไปที่คอและส่วนอื่น ๆ ใช้ลูบที่หุ้มด้วยท่อป้องกันเพื่อเปิดปากเต่า จากนั้นทำการจางปากเต่าด้วยอุปกรณ์ดังนี้ กระดุก หรือพลาสติกที่มีปลายหุ้มทั้งสองด้าน ท่อพีวีซี รวมทั้งเชือกผูกปมคลุมด้วยสายยาง สายรัดข้อมือ ชุดสายรัด ข้อต่อพีวีซี หรือสายรัดปากเปล่าขนาดใหญ่ บล็อกไม้ เพื่อให้ปากเปิดค้างไว้ เพื่อให้ได้มุมมองที่ดีขึ้นหลังจากปากเปิดขึ้นให้ใส่คีมคลุมเข็ม (ในตำแหน่งที่ปิด) ลงในหลอดอาหารส่วนบนแล้วเปิดคีม ใช้คีมสลักเกลียวหรือที่ปลดตะขอแบบสั้นเพื่อเอาเบ็ดภายนอกออก เมื่อเครื่องมือถูกถอดออกแล้วเต่าจะฟื้นตัว การปล่อยให้เต่าว่ายน้ำลงน้ำควรปล่อยลงในน้ำที่มีอุณหภูมิใกล้เคียงกับขณะจับโดยเฉพาะในพื้นที่ที่ไม่ได้ทำการประมง ปล่อยเต่าโดยการลดลงเหนือส่วนท้ายของเรือใกล้ผิวน้ำเมื่อไม่ได้ใช้เครื่องมือประมงและเครื่องยนต์ และพฤติกรรมการว่ายน้ำของเต่าและความสามารถในการดำน้ำควรได้รับการตรวจสอบหลังจากปล่อยเต่าและบันทึกไว้ในสมุดบันทึกประจำวัน

แสดงวิธีการดึงและยกเลิกการจับเต่าที่จับได้ในเครื่องมือเบ็ดราว และแสดงวิธีการช่วยชีวิตเต่าทะเลในระหว่างทำการประมง แสดงอุปกรณ์ที่สามารถช่วยให้ชาวประมงใช้วิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดในการจัดการและปล่อยเต่าที่ติดมา ปฐมพยาบาลและลดการบาดเจ็บของเต่า ซึ่งเป็นข้อบังคับเกี่ยวกับอุปกรณ์เหล่านี้ที่ต้องมีบนเรือเบ็ดราวหน้าดิน

ก) การกู๋เต่าทะเล

ประเมินขนาดของเต่าแล้วปล่อยเต่าหรือนำขึ้นเรือ ถ้าเต่าใหญ่เกินไปที่จะนำมาขึ้นเรือให้นำมาใกล้กับเรือมากที่สุดโดยไม่ทำให้เกิดความเครียดมากเกินไปแล้วตัดสายให้ใกล้เต่าอย่างที่เป็นประโยชน์ ถ้าเต่าเล็กใช้สวิงเพื่อยกเต่าขึ้นเรือ ห้ามใช้ตะขอและอย่าดึงสายหรือคว่ำขอบตาเพื่อนำเต่าขึ้นเรือ

ข) การเอาเต่าทะเลออกจากตะขอหรือเบ็ด

วางชิ้นส่วนของไม้ในปากของเต่าเพื่อไม่ให้กัดแล้วตัดตะขอหรือเบ็ด หากมองเห็นเงี่ยงของเบ็ดให้ใช้คีมเพื่อตัดเบ็ดครึ่งหนึ่งและนำทั้งสองส่วนแยกออกจากกัน หากมองไม่เห็นเบ็ดให้ถอดสายมากเท่าที่จะทำได้โดยไม่ต้องดึงสายแรงเกินไปและตัดให้ใกล้กับเต่าเพื่อให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

เต่าทะเลที่ถูกกู้คืนจากการจับได้ในอวนลาก เบ็ดหรือติดอยู่ในเครื่องมืออื่น ๆ อาจเกิดความเครียด แต่ส่วนใหญ่มีสติและสามารถที่จะว่ายน้ำออกไปหลังจากการหลุดออกจากตาข่าย แต่บางตัวก็อาจจะเหนื่อย หรือไม่มีชีวิตชีวา เต่าที่ไม่มีชีวิตชีวาไม่จำเป็นต้องตาย เต่าอาจจะโคม่า เต่ากลับลงไปใต้น้ำก่อนที่จะฟื้นตัว จากอาการโคม่าจะจมน้ำตาย เต่าอาจฟื้นตัวขึ้นมาบนเรือเมื่อปอดได้ระบายน้ำแล้ว อาจใช้เวลาถึง ๒๔ ชั่วโมง ทำตามขั้นตอนต่อไปนี้เพื่อช่วยป้องกันการตายของเต่าที่ไม่จำเป็น

วางเต่าทะเลบนพื้นเรือ
(สังเกตการหายใจหรือการเคลื่อนไหว)

ถ้าพื้น

การเคลื่อนไหวอย่างแข็งแรงและหายใจเป็นปกติ
ค่อย ๆ นำเต่าลงในน้ำด้วย: (ก) เครื่องยนต์
ระดับกลางถ้าเป็นไปได้ (ข) ตาข่ายไม่รั้งท้าย และ
(ค) โดยไม่ต้องวางเต่าลงบนหาดฟ้า

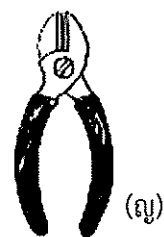
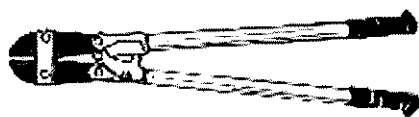
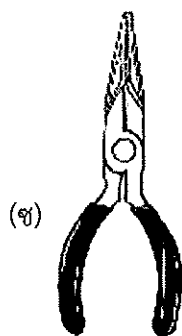
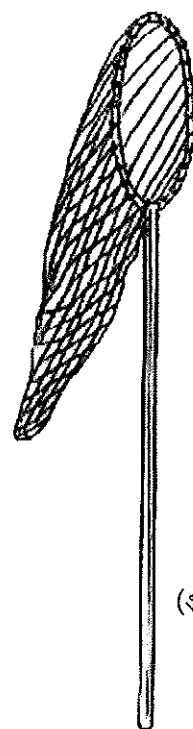
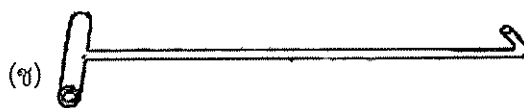
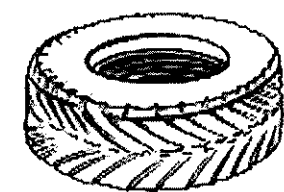
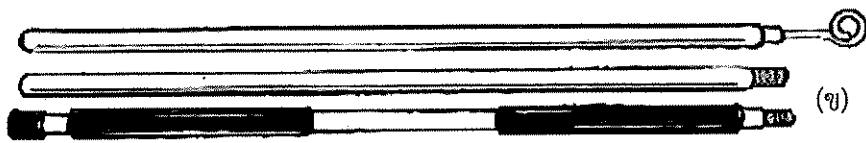

ถ้าไม่พื้น

เก็บเต่าไว้บนเรือ: (ก) ยกขาหลังประมาณ
๒๐ ซม. จากพื้นเพื่อระบายปอด (ข) ให้ร่มเงา
และความชื้น และ (ค) อนุญาตให้กู้คืนได้
นานถึง ๒๔ ชั่วโมง

บันทึกทุกครั้ง

- [ก] ที่ตัดสายเบ็ดด้ามยาว
- [ข] อุปกรณ์ช่วยปลดเบ็ดที่มีด้ามยาว ในกรณีที่มีเบ็ดติดอยู่ภายใน
- [ค] อุปกรณ์ช่วยปลดเบ็ดที่มีด้ามยาว ในกรณีที่มีเบ็ดติดอยู่ภายนอก และอุปกรณ์ที่มีด้ามยาวตัว v เพื่อดึงตะขอ
- [ง] สวิง
- [จ] ยางรถยนต์
- [ฉ] อุปกรณ์ช่วยปลดเบ็ดที่มีด้ามสั้น ในกรณีที่มีเบ็ดติดอยู่ภายใน
- [ช] อุปกรณ์ช่วยปลดเบ็ดที่มีด้ามสั้น ในกรณีที่มีเบ็ดติดอยู่ภายนอก
- [ซ] คีมจุมูก
- [ณ] คีม
- [ญ] เครื่องตัดสายเบ็ดแบบไนลอน (monofilament)
- [ฎ] อุปกรณ์จ้างปากเต่า (ซึ่งอาจเป็นกระดุก หรือพลาสติกที่มีปลายหุ้มทั้งสองด้าน ท่อพีวีซี รวมทั้งเชือกผูกปากคลุมด้วยสายยาง สายรัดข้อมือ ชุดสายรัด ข้อต่อพีวีซีสี่ชุด หรือสายรัดปากเปล่าขนาดใหญ่)

การปฏิบัติตามแนวทางต่าง ๆ ควรสอดคล้องกับจรรยาบรรณในการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบ (Code of Conduct for Responsible Fisheries) เกี่ยวกับการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบในระบบนิเวศทางทะเลด้วยการพิจารณาเกี่ยวกับระบบนิเวศและการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามหลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

๑. การทำการประมง

๑.๑ การจัดการที่เหมาะสมและการปล่อย เพื่อลดการบาดเจ็บและเพิ่มโอกาสในการอยู่รอด

(ก) ข้อกำหนดสำหรับการจัดการที่เหมาะสมรวมทั้งการช่วยชีวิตหรือปล่อยสัตว์น้ำพลอยจับได้ทั้งหมดโดยเร็วหรือเต่าทะเลที่ติดโดยบังเอิญ (ติดตะขอหรือพันกับอวน)

(ข) การรักษาและการใช้เครื่องมือที่จำเป็นในการปล่อยสัตว์น้ำพลอยจับหรือเต่าทะเลที่ติดโดยบังเอิญอย่างเหมาะสม

๑.๒ อวนลากชายฝั่ง

(ก) ในการทำการประมงอวนลากชายฝั่ง ส่งเสริมการใช้อุปกรณ์ที่ช่วยในการแยกเต่าทะเลออกจากอวน (TED) หรือมาตรการอื่น ๆ ที่มีประสิทธิภาพใกล้เคียงกัน ในการลดการจับและการตายของเต่าทะเลที่ติดโดยบังเอิญ

(ข) ในการทำการประมงอวนลากชายฝั่งอื่น ๆ ให้รวบรวมข้อมูลเพื่อระบุข้อมูลของเต่าทะเลที่ติดอวนและเมื่อจำเป็นให้ดำเนินการวิจัยในเรื่องที่เป็นไปได้ในการออกมาตรการเพื่อลดการสูญเสียจากการจับโดยบังเอิญหรือการตายของเต่าทะเล

(ค) การใช้วิธีการที่พัฒนามาจาก ๑.๒ (ก)

๑.๓ อวนล้อมจับ

(ก) หลีกเลี่ยงการล้อมจับเต่าทะเลเท่าที่เป็นไปได้

(ข) ถ้าวางอวนล้อมหรือพันกับอวนให้ใช้มาตรการที่เป็นไปได้ทั้งหมดเพื่อปล่อยเต่าทะเลอย่างปลอดภัย

(ค) สำหรับการใส่แหล่อปลา (FADs) ที่ทำให้เต่าทะเลมาติดกับอุปกรณ์ ให้ใช้มาตรการที่จำเป็นในการตรวจสอบแหล่อปลาและปล่อยเต่าทะเล จากนั้นให้เก็บแหล่อปลาขึ้นมาเมื่อไม่ใช้งาน

(ง) ทำการวิจัยและพัฒนาแหล่อปลา (FADs) เพื่อลดและกำจัดสิ่งกีดขวาง

(จ) การใช้วิธีการที่พัฒนามาจาก ๑.๓ (ง)

๑.๔ เบ็ดราว

(ก) การพัฒนาและการออกแบบชุดเบ็ดที่เหมาะสม รูปแบบ ชนิดของเหยื่อ ความลึก เครื่องมือที่จำเพาะเจาะจงและวิธีปฏิบัติในการทำประมงเพื่อลดการจับสัตว์น้ำพลอยจับได้ (bycatch) หรือการจับโดยบังเอิญ และการตายของเต่าทะเล จากการศึกษาพบว่า

- ใช้ตะขอแบบวงกลมขนาดใหญ่ไม่เกิน ๑๐ องศา รวมกับเหยื่อปลาทั้งตัว มาตรการนี้แสดงให้เห็นว่ามีประสิทธิภาพในการลดการติดเบ็ดและการตายของเต่าทะเล

- การจัดตำแหน่งเครื่องมือและการตั้งค่าเพื่อให้ตะขอเบ็ดยังคงใช้งานได้เฉพาะที่ระดับความลึกเกินกว่าช่วงความลึกที่เต่าทะเลสามารถมาติดเบ็ด และ

- ซ่อมเครื่องมือเบ็ดราว ในช่วงเช้าและลดเวลาในการวางเบ็ดในน้ำนานๆ

(ข) การวิจัยควรรวมถึงการพิจารณาผลกระทบของมาตรการป้องกันต่าง ๆ ของเต่าทะเลชนิดที่เป็นเป้าหมาย และสัตว์น้ำพลอยจับได้ หรือชนิดที่จับได้โดยบังเอิญ เช่น ฉลามและนกทะเล

(ค) การเก็บรักษาและการใช้อุปกรณ์ที่จำเป็นเพื่อการปล่อยสัตว์น้ำพลอยจับได้ และเต่าทะเลที่ติดโดยบังเอิญ รวมทั้งเครื่องมือปลดเบ็ด เครื่องมือตัดสายเบ็ดและสวิงขนาดใหญ่

๑.๕ การทำประมงประเภทอื่น

(ก) การประมงและการเฝ้าระวังการทำประมงที่อาจจะติดสัตว์น้ำพลอยจับหรือจับได้โดยบังเอิญ และการตายของเต่าทะเล

(ข) การวิจัยและพัฒนามาตรการที่จำเป็นสำหรับการลดการจับสัตว์น้ำพลอยได้ หรือการจับสัตว์น้ำโดยบังเอิญ หรือการควบคุมอัตราการตายจากการทำประมงอื่น ๆ โดยให้ความสำคัญกับการลดลงของการจับสัตว์น้ำพลอยได้ หรือการจับโดยบังเอิญในเครื่องมืออวนลอยหรืออวนติดตา

(ค) ในเครื่องมืออวนติดตาอื่น ๆ ให้ระบุข้อมูลพฤติกรรมของเต่าทะเลเมื่อต้องการวิจัยเกี่ยวกับมาตรการที่เป็นไปได้ในการลดการจับ การจับโดยบังเอิญ และการตายของเต่าทะเล

(ง) การใช้วิธีการที่พัฒนามาจาก ๑.๕ (ข) และ (ค)

๑.๖ มาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะสมสำหรับการทำประมงทุกประเภท

(ก) การควบคุมพื้นที่และเวลาของการทำประมง โดยเฉพาะในพื้นที่และระหว่างช่วงเวลานั้นมีเต่าทะเลอยู่

(ข) การจัดการและควบคุมการลงแรงประมง หากประสงค์ที่จะอนุรักษ์และบริหารจัดการชนิดพันธุ์ที่เป็นเป้าหมายหรือกลุ่มของชนิดพันธุ์ที่เป็นเป้าหมาย

(ค) แผนการที่พัฒนาและหวังผลสำเร็จของการเก็บรักษาและการนำกลับมาใช้ใหม่ของอวน เพื่อลดการทิ้งเครื่องมือทำการประมงและขยะในทะเล และเพื่อช่วยให้สามารถนำกลับคืนมาได้ง่ายขึ้น

มีวิธีการประมงหลายแบบและการปรับเปลี่ยนเครื่องมือทำการประมงเพื่อการลดการติดของเต่าทะเล ในการทำการประมงเบ็ดราวโดยไม่กระทบต่ออัตราการจับสัตว์น้ำกลุ่มเป้าหมาย วิธีการเหล่านี้รวมถึง

(ก) ใช้ตะขอแบบกว้าง

(ข) ใช้ปลามากกว่าปลาหมึกสำหรับใช้เป็นเหยื่อ

(ค) การตั้งตะขอให้ลึกกว่าพื้นที่ที่เต่าซุกซุ่ม (๔๐-๑๐๐ เมตร)

ปัจจุบันมีการทดสอบวิธีอื่น ๆ ซึ่งรวมถึง:

(ก) ใช้ตะขอรูปวงกลมขนาดเล็ก (= ๔.๖ ซม.)

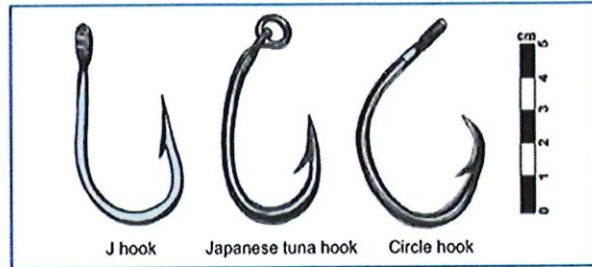
(ข) การเกี่ยวปลาเหยื่อเพียงครั้งเดียวมากกว่าเกี่ยวเบ็ดผ่านเหยื่อหลายครั้ง

(ค) ลดเวลาการปล่อยเครื่องมือทำการประมงอยู่ในน้ำและเก็บเครื่องมือทำการประมงในช่วงกลางวัน

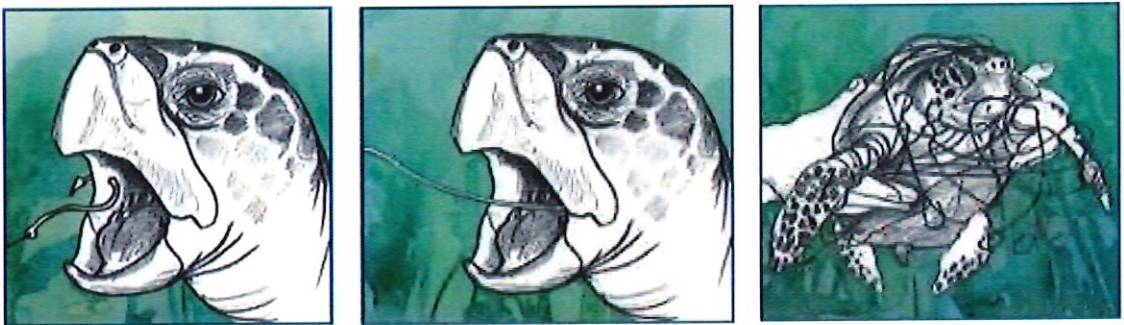
(ง) หลีกเลี่ยงการใช้โปรแกรมการสื่อสารอย่างรวดเร็วในการจับและพื้นที่และการปิดฤดูกาล

เบ็ดและเหยื่อปลา

เบ็ดรูปตัว J (J hook) เบ็ดแบบญี่ปุ่น (Japanese tuna hook) เบ็ดรูปตัว C (Circle hook) เบ็ดทั้ง ๓ ชนิดนี้มักใช้ในการทำประมงเบ็ดราว

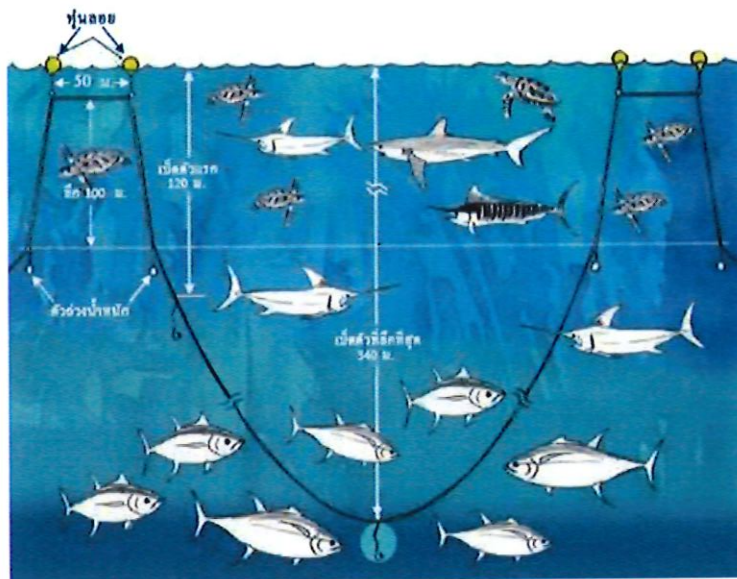
ชนิดของตะขอที่ใช้ในการทำประมงเบ็ดราว

ภาพแสดงตัวอย่างการติดเบ็ดและติดพันเครื่องมือทำการประมงของเต่าทะเล

โดยปกติเต่าทะเลมักจะอยู่ในบริเวณความลึกของน้ำไม่เกิน ๔๐ เมตร เต่าหัวค้อนและเต่าหญ้าจะอยู่ที่ไม่เกิน ๑๐๐ เมตร ถึงแม้ว่าเต่ามะเฟืองจะสามารถดำน้ำได้ลึกถึง ๙๐๐ เมตรก็ตาม แต่ส่วนใหญ่ก็จะอาศัยอยู่ในช่วง ๒๐๐ เมตร

ผลของระดับความลึกของการวางเบ็ดต่ออัตราการจับสัตว์น้ำเป้าหมายในการทำประมงเบ็ดราว การทำการประมงบางชนิดไม่สามารถติดตั้งเครื่องมือได้ลึกกว่า ๑๐๐ เมตร แต่การทำการประมงบางประเภทก็สามารถติดตั้งให้อยู่ในระดับที่มากกว่า ๑๐๐ เมตรได้ โดยไม่มีผลกระทบต่อการจับสัตว์น้ำที่เป็นเป้าหมาย โดยการทำการประมงเบ็ดราวก็สามารถติดตั้งเบ็ดไว้ในระดับความลึกที่มากกว่า ๑๐๐ เมตรได้ โดยเพิ่มความยาวของสายเบ็ดที่ต่อจากทุ่น เพื่อเพิ่มความลึกของเบ็ด โดยที่เต่าจะไม่มาติดเบ็ด

การกำหนดค่าเครื่องมือเบ็ดถ่วงน้ำหนักที่มี ๒๐ ตะขอต่อช่วงและความลึก สำหรับสายตะขอสั้น ๑๒๐ เมตร ตัวอย่างของสัตว์น้ำเป้าหมายและที่ไม่ใช่เป้าหมาย ภาพแสดง: สูงกว่า ๑๐๐ เมตร รวมถึงเต่าทะเล ฉลาม และปลากะโทงแทงต่ำกว่า ๑๐๐ เมตร รวมถึงปลาหูช้าง Big eye, broadbill swordfish ตะขอเหยื่อทั้งหมด อยู่ลึกกว่า ๑๐๐ เมตร (Beverly และ Robinson, ๒๐๐๔)

ตารางแสดงข้อดีและข้อเสียเครื่องมือเบ็ดราวที่วางลึกกว่า ๑๐๐ เมตร

วิธีการหลีกเลี่ยงการจับ โดยบังเอิญ	ข้อดี	ข้อเสีย
การวางเบ็ดราวลึกกว่าบริเวณ ที่เต่าอยู่ นั่นคือมากกว่า ๑๐๐ เมตร	มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเต่าทะเล น้อยมาก	อาจไม่เป็นการลดรายจ่ายเต่า ที่ติดเบ็ดอาจจมน้ำก่อนที่จะกู้

สรุปวิธีการที่ใช้ในการลดการติดเต่าทะเลและเพิ่มโอกาสให้เต่าทะเลรอดจากการทำการประมง

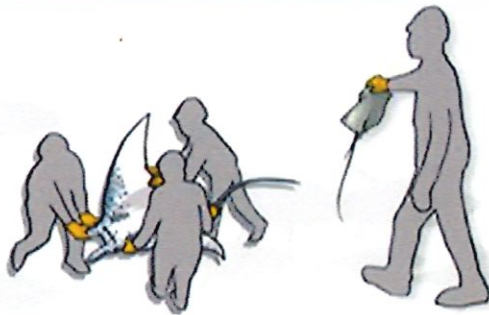
Measure to reduce sea turtle interactions or injury	Empirical evidence of turtle avoidance efficacy	Empirical evidence of economic viability	Evidence of practicality
Multiple fisheries			
Handling and release practices	Y	Y	Y
Time–area closures/marine protected areas (MPAs)	N	Y	Y
Fleet communication for real-time bycatch hotspot avoidance	Y	Y	Y
Limited entry	Y	Y	Y
Limit on effort	Y	Y	Y
Sea turtle interaction cap per fishery or per vessel	Y	Y	Y
Bycatch fees or other compensatory mitigation measures	N	N	N
Target species catch limit	Y	Y	Y
Reduction of derelict fishing gear and other marine debris	N	Y	Y
Changing gear type to one with a lower turtle bycatch to target catch ratio	Y	Y	Y
Gillnet fisheries			
Lower-profile (narrower), stiffer nets	Y	Y	Y
Deeper setting for surface gillnet fisheries	Y	N	Y
Use longer tie-downs or avoid their use in demersal gillnets	Y	Y	Y
Avoid exceeding a maximum threshold for mesh size	N	N	N
Pelagic longline fisheries			
Replacement of J and tuna hooks with wider circle hooks	Y	Y	Y
Use of fish instead of squid for bait	Y	Y	Y
Setting gear deeper	N	Y	Y
Use of dyed bait/camouflaged gear	N	N	Y
Reduced gear soak time, e.g. increasing number of sets per day	Y	N	Y
Avoidance of fishing in certain sea surface temperatures	Y	Y	Y
Use of intermittent flashing light sticks in place of traditional continuous flashing light sticks and not using luminous gear	Y	N	Y
Coastal trawl fisheries			
Turtle excluder devices for shrimp fisheries	Y	Y	Y
Purse seine fisheries			
Avoidance of encircling sea turtles	N	N	N
Modified designs for fish aggregating devices (FAD)	N	N	N
Demersal longline fisheries			
None			

คู่มือการช่วยชีวิตและปล่อยสัตว์น้ำกลุ่มปลากระเบนปีศาจ

ขั้นตอนการปล่อยตามคู่มือการช่วยชีวิตและปล่อยสัตว์น้ำกลุ่มปลากระเบนปีศาจ ดังนี้

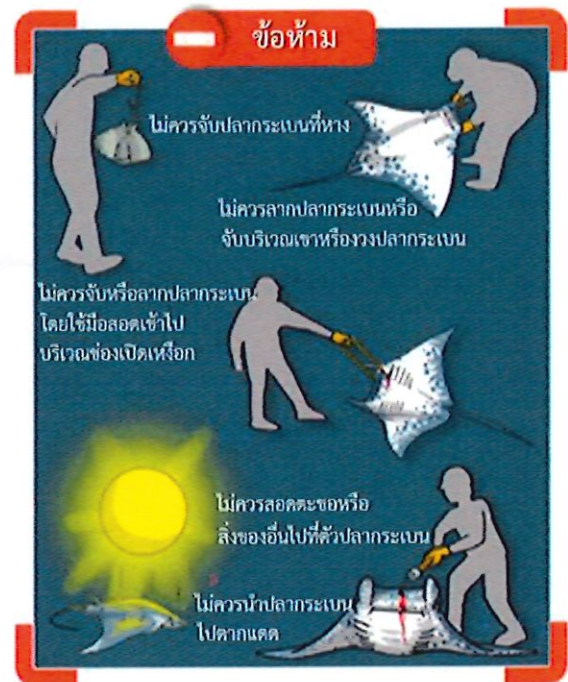
- ๑) ห้ามใช้ฉมวกหรือตะขอ
- ๒) ห้ามยกสัตว์น้ำกลุ่มปลากระเบนปีศาจที่ช่องเปิดเหงือก (gill slit) หรือช่องหายใจ (spiracle)
- ๓) ห้ามเจาะรูผ่านลำตัวของสัตว์น้ำกลุ่มปลากระเบนปีศาจ (เช่น สอดเชือกผ่านเพื่อยกสัตว์น้ำกลุ่มปลากระเบนปีศาจ)
- ๔) สัตว์น้ำกลุ่มปลากระเบนปีศาจให้ปล่อยลงทะเลทันทีที่ก่อนนำขึ้นเรือ หากไม่สามารถปล่อยได้อย่างปลอดภัยให้นำขึ้นบนเรือได้โดยมีวิธีการปล่อย ดังนี้
 - (๑) ยกด้วยมือได้อย่างปลอดภัยโดยให้จับที่ด้านข้างของปีกทั้งสองข้าง และจับให้ห่างออกจากตัวเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้โดนหาง
 - (๒) ใช้ทางลาดจากคาน้ำฟ้าที่เชื่อมต่อกับช่องเปิดด้านข้างของเรือ หรือหากไม่มีทางลาดดังกล่าว ให้ใช้สลิงหรือตาข่ายผ้าใบที่สามารถใช้ครนยกได้

การปล่อยปลากระเบนขนาดเล็กและขนาดกลาง

- ในกรณีปลากระเบนขนาดเล็กให้ใช้มือจับโดยใช้คน ๒ - ๓ คน
- จับปลากระเบนให้ห่างจากตัว และหลีกเลี่ยงเงี่ยงที่อยู่บนหาง
- ให้จับบริเวณปีกของปลากระเบน

เงี่ยงของปลากระเบนเป็นกระดูกสันหลังซึ่งอยู่บริเวณหาง ปลากระเบนใช้เงี่ยงเป็นอาวุธป้องกันตัวจากปลาฉลามและผู้อื่น ๆ เงี่ยงของปลากระเบนนั้นปกคลุมไปด้วยพิษเล็กน้อย เมื่อถูกร่างกายสัมผัสจะแพร่กระจายเจ็บปวดแต่ไม่อันตรายมากนักและแนะนำให้หลีกเลี่ยงบริเวณส่วนหางและจับปลากระเบนบริเวณส่วนหัว

การปล่อยปลากะเบนขนาดใหญ่

ตารางที่ ๑

มาตรการบรรเทาผลกระทบและลดการติดนกทะเลโดยบังเอิญ

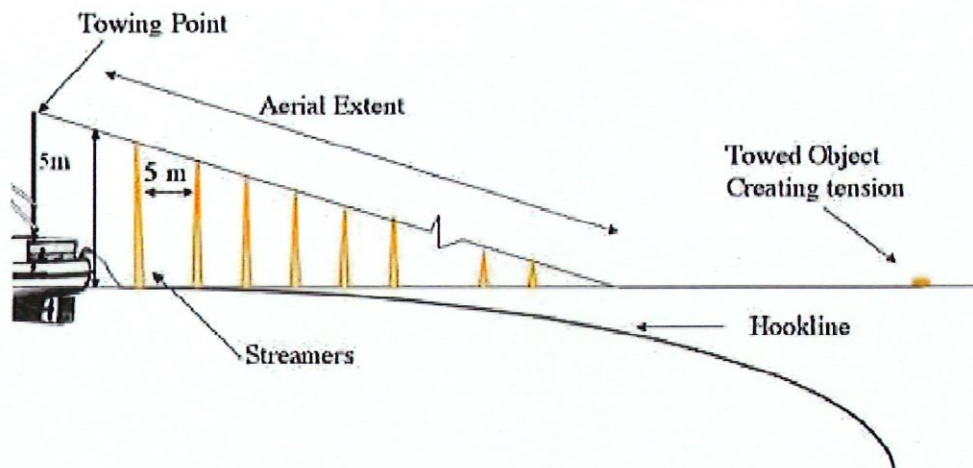
มาตรการป้องกัน	วิธีการ	รายละเอียด
การทำประมงในเวลา กลางคืนโดยใช้ไฟ ดาดฟ้าอย่างน้อยที่สุด	-ไม่ทำประมงในระหว่าง เวลารุ่งเช้าถึงเวลาก่อนค่ำ -ให้มีแสงไฟดาดฟ้าอย่างน้อย ที่สุด	- กำหนดเวลารุ่งเช้าและเวลาก่อนค่ำไว้ในตาราง Nautical Almanac สำหรับแต่ละละติจูด เวลาท้องถิ่น และวันที่ - แสงไฟดาดฟ้าที่น้อยที่สุดนั้น ไม่ควรละเมิดมาตรฐานต่ำสุดที่กำหนดเพื่อความปลอดภัยและเพื่อการเดินเรือ
สายไล่นก (Bird-scaring lines หรือ Tori lines)	ต้องใช้สายไล่นกตลอด ระหว่างการวางเบ็ดราว เพื่อไม่ให้นกเข้าใกล้ สายเบ็ด	สำหรับเรือ ที่มีขนาดความยาวเรือตั้งแต่ ๓๕ เมตรขึ้นไป - ใช้สายไล่นกอย่างน้อย ๑ สาย และหากทำได้ควรใช้ ๒ สาย หากนกมีปริมาณชุกชุม โดยสายไล่นกทั้งสองเส้น ต้องใช้พร้อมกันในแต่ละด้านของสายคร่าว - สายไล่นกช่วงที่อยู่เหนือผิวน้ำต้องมีความยาวไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร - ต้องใช้สายริ้ว (streamer) ที่มีความยาวถึงผิวน้ำในสภาพคลื่นลมสงบ - สายริ้วให้ติดเป็นช่วงห่างกันไม่เกินช่วงละ ๕ เมตร สำหรับเรือ ที่มีขนาดความยาวเรือต่ำกว่า ๓๕ เมตร - ใช้สายไล่นกอย่างน้อย ๑ เส้น - สายไล่นกช่วงที่อยู่เหนือผิวน้ำต้องมีความยาวไม่น้อยกว่า ๗๕ เมตร - ใช้สายริ้วแบบยาว และ/หรือสั้น (แต่ต้องมีความยาวมากกว่า ๑ เมตร) โดยติดเป็นช่วงๆ ดังนี้ - แบบสั้น ให้ติดเป็นช่วงห่างกันไม่เกินช่วงละ ๒ เมตร - แบบยาว ให้ติดเป็นช่วงห่างกันไม่เกินช่วงละ ๕ เมตร สำหรับ ๕๕ เมตรแรกของสายไล่นก
การถ่วงสายเบ็ด (Line weighting)	ติดตัวถ่วงสายที่เบ็ด ก่อนการวางเบ็ด	ใช้ตุ้มถ่วงหนักขนาดไม่น้อยกว่า ๔๕ กรัม ติดในระยะ ๑ เมตร จากตัวเบ็ด หรือใช้ตุ้มถ่วงหนักขนาดไม่น้อยกว่า ๖๐ กรัม ติดในระยะ ๓.๕ เมตร จากตัวเบ็ด หรือใช้ตุ้มถ่วงหนักขนาดไม่น้อยกว่า ๘๘ กรัม ติดในระยะ ๔ เมตร จากตัวเบ็ด

ตารางที่ ๒
อุปกรณ์ครอบตะขอเบ็ด

มาตรการ	ลักษณะ (Description)	รายละเอียด (Specification)
อุปกรณ์ครอบตะขอเบ็ด ^๑	อุปกรณ์ครอบตะขอเบ็ดซึ่งอยู่ในบัญชีของภาคีของข้อตกลงว่าด้วยการอนุรักษ์นกอัลบาทรอส (Albatross) และนกเพทรีล (Petrels) เป็นคำแนะนำการปฏิบัติที่ดีที่สุดที่ครอบคลุมปลายตะขอเบ็ดเพื่อป้องกันการติดนกทะเลระหว่างทำประมง	อุปกรณ์ครอบตะขอเบ็ดจะต้องมีลักษณะการทำงานดังต่อไปนี้ • ครอบคลุมปลายตะขอเบ็ดไว้จนลึกอย่างน้อย ๑๐ เมตร หรือแซ่ไว้อย่างน้อย ๑๐ นาที • การถ่วงน้ำหนักสายเบ็ด มีเงื่อนไขดังต่อไปนี้ - ระยะจากตะขอเบ็ดภายใน ๑ เมตร ให้ใช้อุปกรณ์ถ่วงน้ำหนักมากกว่า ๔๕ กรัม - ระยะจากตะขอเบ็ดภายใน ๓.๕ เมตร ให้ใช้อุปกรณ์ถ่วงน้ำหนักมากกว่า ๖๐ กรัม - ระยะจากตะขอเบ็ดภายใน ๔ เมตร ให้ใช้อุปกรณ์ถ่วงน้ำหนักมากกว่า ๙๘ กรัม • ออกแบบมาให้ติดเครื่องมือประมงไว้ไม่ให้สูญหาย

^๑อุปกรณ์ป้องกันตะขอเบ็ด สามารถใช้เป็นมาตรการแยกอย่างเดียวได้ โดยมีเงื่อนไขที่ว่าจะต้องมีการถ่วงน้ำหนักสายเบ็ดตามที่กำหนด

ไดอะแกรมของสายไล่

การออกแบบสายไล่

๑. อุปกรณ์ดึงสายไล่ลงในน้ำต้องมีความเหมาะสม เพื่อให้สายไล่ส่วนที่อยู่ในอากาศมีความตึงตัวที่ดี
๒. ส่วนของสายไล่ที่อยู่ในน้ำ ต้องมีน้ำหนักเบาซึ่งทำให้เกิดการเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ เพื่อหลีกเลี่ยงการทำให้มันเกิดความเค้น และต้องมีน้ำหนักเพียงพอที่จะหลีกเลี่ยงการสับของสายไปตามลม
๓. สายไล่ต้องยึดติดกับเรือด้วยลูกหมุน เพื่อลดการพันกัน
๔. สายรื้อ (streamer) ควรทำจากวัสดุซึ่งเห็นได้ชัดเจนและเกิดการเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ และมีชีวิตชีวา เช่น สายเส้นเล็กแข็งแรง หุ้มด้วยหลอดยูรีเทนสีแดง โดยห้อยลงมาจากลูกหมุนสามทางที่ยึดอยู่กับสายไล่ เพื่อลดการพันกัน
 - แต่ละสายรื้อ ต้องประกอบด้วยสายไม่น้อยกว่า ๒ เส้น
 - แต่ละคู่ของเส้นรื้อ ควรจะเกี่ยวหรือปลดออกได้ใช้คลิป (clip)

การติดตั้งสายไล่

๑. สายไล่ควรห้อยลงมาจากเสาที่ติดอยู่กับเรือ และควรจะต้องให้สูงที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อป้องกันเหยื่อที่ปล่อยจากทางท้ายเรือ และไม่เกิดการพันกับเครื่องมือประมงความสูงของเสาที่สูงขึ้นจะช่วยป้องกันเหยื่อได้ดีขึ้น เช่น ความสูงประมาณ ๗ เมตรเหนือระดับน้ำทะเล สามารถป้องกันเหยื่อได้ในระยะประมาณ ๑๐๐ เมตร
๒. ควรใช้สายไล่หลายเส้น เพื่อการป้องกันเหยื่อจากนกที่ตียังขึ้น
๓. หากเรือใช้สายไล่เส้นเดียว ควรจะติดตั้งตามลมไปในตำแหน่งที่เหยื่อลงน้ำ ถ้าเบ็ดที่เกี่ยวเหยื่อแล้ว ถูกปล่อยออกจากเรือนอกตัวเรือ สายรื้อ (streamer) ที่มีจุดยึดอยู่ที่เรือต้องอยู่ห่างหลายเมตรนอกนอกตัวเรือซึ่งเป็นตำแหน่งของเหยื่อ
๔. หากเรือใช้สายไล่เส้นเดียวสองเส้น ควรมีการวางเบ็ดในพื้นที่ระหว่างสายไล่ทั้งสองเส้นนั้น
๕. ควรมีการสำรองสายไล่ไว้ในเรือ เพื่อทดแทนเส้นที่ขาดเสียหาย ซึ่งการขาดของสายไล่อาจส่งผลต่อความปลอดภัย และอาจการทำการประมงติดขัด เนื่องจากการพันกันของทุ่นเบ็ดราวหรือการพันกันระหว่างสายเบ็ดราวและสายรื้อ

๖. ในกรณีใช้เครื่องจักรในการเกี่ยวเหยื่อ (bait casting machine (BCM)) ต้องแน่ใจว่ามีการประสานการทำงานระหว่างสายไลน์กและเครื่องเกี่ยวเหยื่อ โดยสายเบ็ดได้ถูกปล่อยภายใต้การป้องกันสาย ในกรณีที่เครื่องเกี่ยวเหยื่อหลายเครื่องหรือเป็นเครื่องเกี่ยวเหยื่อที่สามารถปล่อยเบ็ดได้ทั้งจากทางกราบซ้ายและกราบขวาของเรือ (port and starboard) ควรต้องใช้สายไลน์กสองเส้น
๗. ในกรณีปล่อยเบ็ดด้วยมือ ต้องแน่ใจว่าเบ็ดที่เกี่ยวเหยื่อแล้วกับส่วนของสายเบ็ดได้ถูกปล่อยภายใต้การป้องกันสาย เพื่อหลีกเลี่ยงคลื่นที่เกิดจากใบพัดซึ่งทำให้เหยื่อจมได้ช้าลง

ปริมาณการจับสัตว์น้ำที่ประเทศไทยได้รับตามข้อมติ IOTC ๒๑/๐๑ ๒๓/๐๔ ๑๘/๐๕ ๒๔/๐๗
และ ๒๔/๐๘ ดังนี้

๑. ปลาหูฉลามรวมกันไม่เกินสองพันตันต่อปีปฏิทิน
๒. ปลาหูฉลามดำรวมกันไม่เกินสองพันตันต่อปีปฏิทิน
๓. ปลากระโทงแทงลาย (Striped Marlin) รวมกันไม่เกินสามพันสองร้อยหกสิบตันต่อปีปฏิทิน
๔. ปลากระโทงแทงดำ (Black Marlin) รวมกันไม่เกินเก้าพันเก้าร้อยสามสิบสองตันต่อปีปฏิทิน
๕. ปลากระโทงแทงน้ำเงิน (Blue Marlin) รวมกันไม่เกินหนึ่งหมื่นหนึ่งพันเก้าร้อยสามสิบตันต่อปีปฏิทิน
๖. ปลากระโทงแทงร่อม (Indo-pacific Sailfish) รวมกันไม่เกินสองหมื่นห้าพันตันต่อปีปฏิทิน
๗. ปลาหูฉลามและปลากระโทงแทงดำต้องมีปริมาณการจับตามแผนการจัดสรร (Management Procedure) ที่กำหนดโดยคณะกรรมการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย

IOTC TRANSHIPMENT DECLARATION

Carrier Vessel	Fishing Vessel
Name of the Vessel and Radio Call Sign: Flag: IMO number: Flag State license number: National Register Number, if available: IOTC Register Number, if available:	Name of the Vessel and Radio Call Sign: Flag: IMO number: Flag State license number: National Register Number, if available: IOTC Register Number, if available:

Day	Month	Hour	Year	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px;"> <tr><td style="height: 20px; width: 10px;"></td></tr> <tr><td style="height: 20px; width: 10px;"></td></tr> <tr><td style="height: 20px; width: 10px;"></td></tr> <tr><td style="height: 20px; width: 10px;"></td></tr> </table>					Agent's name:	Master's name of LSTV:	Master's name of Carrier:
Departure			from								
Return			To		Signature:	Signature:	Signature:				
Transshipment											

Indicate the weight in kilograms or the unit used (e.g. box, basket) and the landed weight in kilograms of this unit, kilograms

LOCATION OF TRANSHIPMENT

Species	Port		Sea	Type of product							
				Whole	Gutted	Headed	Filletted				

If transshipment effected at sea, IOTC Observer Name and Signature:

หลักเกณฑ์การเช่าเรือในพื้นที่ความรับผิดชอบของ IOTC

๑. การเช่าเรือ (Chartering of vessels) หมายถึง ข้อตกลงการทำประมงระหว่างเจ้าของเรือประมง กับ ผู้เช่าเรือ ที่ประสงค์ทำประมงในพื้นที่ IOTC โดยรัฐผู้เช่าเรือ (chartering CP) กับรัฐเจ้าของธงเรือ (flag CP) ต้องเป็นภาคีสมาชิกของ IOTC ประเภทพันธะสัญญา (Contracting Party) และไม่ใช่รัฐภาคีสมาชิกเดียวกัน ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวต้องมีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน และไม่มีการเปลี่ยนธงเรือ

๒. ข้อตกลงการเช่าเรือ (The chartering agreement) มีเงื่อนไขดังนี้

๒.๑ เรือประมงที่ถูกเช่า (The chartered vessel)

๑) ต้องอยู่ในบัญชีรายชื่อเรือที่ได้รับอนุญาตของ IOTC โดยเจ้าของเรือต้องปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และบริหารจัดการของ IOTC และกฎหมายภายใต้รัฐผู้เช่าเรือและรัฐเจ้าของธงเรือ

๒) ระยะเวลาการเช่าเรือภายใต้ข้อตกลงการเช่าเรือ (The chartering agreement) ต้องไม่เกินหนึ่งปีปฏิทิน

๓) ต้องรายงานข้อมูล VMS และข้อมูลผลจับสัตว์น้ำไปยังเจ้าหน้าที่รัฐผู้เช่าเรือและรัฐเจ้าของธงเรือ และสำนักเลขาธิการ IOTC

๔) ต้องจัดให้มีผู้สังเกตการณ์บนเรืออย่างน้อยร้อยละห้าของการลงแรงประมง

๕) ต้องมีใบอนุญาตทำการประมงที่ออกโดยรัฐผู้เช่าเรือ และต้องไม่อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือ IUU ของ IOTC หรือบัญชีรายชื่อเรือ IUU ขององค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาคอื่น ๆ

๖) ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้โควตาเกินกว่าที่ได้รับตามข้อตกลงการเช่าเรือ และจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำข้อตกลงการเช่าเรือพร้อมกันมากกว่าหนึ่งฉบับ

๗) สัตว์น้ำที่จับได้จะต้องขนถ่ายเฉพาะในท่าเทียบเรือของรัฐผู้เช่าเรือ

๘) ต้องเก็บรักษาสำเนาเอกสารที่อ้างถึงในข้อ ๓.๑ วรรค ๑) ตลอดเวลา

๒.๒ รัฐเจ้าของธงเรือ (flag CP)

๑) ต้องส่งหนังสือยินยอมต่อข้อตกลงการเช่าเรือ (The chartering agreement) อย่างเป็นทางการไปยังสำนักเลขาธิการ IOTC

๒) หากเรือประมงดังกล่าวได้รับอนุญาตจากรัฐผู้เช่าเรือให้ไปทำประมงในทะเลหลวง รัฐเจ้าของธงเรือจะต้องรับผิดชอบเรือตนในการทำประมงในทะเลหลวงให้เป็นไปตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัด

๒.๓ รัฐผู้เช่าเรือ (chartering CP)

๑) ผลจับสัตว์น้ำทั้งหมด สัตว์น้ำที่จับโดยบังเอิญ และสัตว์น้ำทิ้ง รวมถึงสัดส่วนจำนวนวันที่ผู้สังเกตการณ์ปฏิบัติหน้าที่บนเรือให้นับรวมเป็นข้อมูลของรัฐผู้เช่าเรือ

๒) ต้องรายงานผลจับสัตว์น้ำทั้งหมดต่อ IOTC รวมถึงสัตว์น้ำที่จับโดยบังเอิญ และสัตว์น้ำทิ้ง และข้อมูลอื่น ๆ ที่กำหนดโดย IOTC

๓. แผนการเช่าเรือ (Charter notification scheme)

๓.๑ รัฐผู้เช่าเรือ (chartering CP)

๑) ต้องแจ้งเลขาธิการ IOTC และรัฐเจ้าของธงเรือไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบสองชั่วโมง แต่ไม่เกินสิบห้าวัน ก่อนเรือเริ่มกิจกรรมทำประมงภายใต้ข้อตกลงการเช่าเรือ โดยส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ดังต่อไปนี้

ก) ชื่อเรือ ใบจดทะเบียนเรือ และหมายเลข IMO (ถ้ามี)

ข) ชื่อและที่อยู่ติดต่อของเจ้าของเรือที่ได้รับผลประโยชน์

ค) รายละเอียดของเรือ ความยาวของเรือ ประเภทของเรือ และประเภทของวิธีการทำประมง

ง) สำเนาข้อตกลง (The chartering agreement) สำเนาใบอนุญาตการทำประมง ปริมาณโควตาที่ได้รับ และระยะเวลาของข้อตกลงการเช่าเรือ

จ) ต้องส่งหนังสือยินยอมต่อข้อตกลงการเช่าเรือ (The chartering agreement)

ฉ) มาตรการที่นำมาใช้เพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดเหล่านี้

๒) ต้องแจ้งวันที่มีการเริ่มต้นทำการประมง ระบุการทำประมง กลับมาทำประมงอีกครั้ง หรือสิ้นสุดการทำประมง แล้วแต่กรณี ภายใต้ข้อตกลงการเช่าเรือ ให้เลขอาธิการ IOTC ทราบทันที

๓) ต้องรายงานข้อมูล ประกอบด้วย ข้อตกลงการเช่าเรือ ข้อมูลผลจับสัตว์น้ำ และการลงแรงประมง และสัดส่วนจำนวนวันที่ผู้สังเกตการณ์ปฏิบัติหน้าที่บนเรือภายในปีปฏิทิน ต่อเลขอาธิการ IOTC ภายในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ของปีถัดไป

๓.๒ รัฐเจ้าของธงเรือ (flag CP)

๑) ต้องส่งข้อมูลต่อไปนี้แก่เลขอาธิการ IOTC และรัฐผู้เช่าเรือ

ก) ต้องส่งหนังสือยินยอมต่อข้อตกลงการเช่าเรือ (The chartering agreement)

ข) มาตรการที่นำมาใช้เพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดเหล่านี้

ค) ข้อตกลงในการปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และการจัดการของ IOTC

๒) ต้องแจ้งวันที่มีการเริ่มต้นทำการประมง ระบุการทำประมง กลับมาทำประมงอีกครั้ง หรือสิ้นสุดการทำประมง แล้วแต่กรณี ภายใต้ข้อตกลงการเช่าเรือ ให้เลขอาธิการ IOTC ทราบทันที